

ΛΗΔΡΑΣ ΚΑΙ ΡΗΓΑΙΝΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ζήνα 35 χρόνων

Άννα 22 »

Αντρέας 35 »

Νίκος 30 »

Μανώλης 35 »

Κωστής 20 »

Βάσος 20 »

Ένας στρατιώτης που χορεύει

ΛΗΔΡΑΣ ΚΑΙ ΡΗΓΑΙΝΗΣ

Α΄ ΠΡΑΞΗ

ΣΚΗΝΙΚΟ – ΕΙΚΟΝΑ 1

(Ένα κλασικό μπάρ. Πίσω πάγκος. Πίσω από τον πάγκο τα ποτά πάνω στα ράφια, κι ένα ραδιόφωνο. Δίπλα από τον πάγκο διάδρομος, που οδηγεί στην τουαλέτα, σε ιδιαίτερο δωμάτιο καθώς και στο δρόμο. Αριστερά η κύρια είσοδος που οδηγεί στη Ρηγαίνης. Καρέκλες και τραπέζια απ' εδώ κι απ' εκεί για τους πελάτες. Δεξιά ένα ηλεκτρόφωνο [Τζονκ μποξ]. Στους τοίχους διαφημίσεις ποτών και τολμηρές φωτογραφίες.

Κατά τη διάρκεια του έργου ακούγονται λαϊκά τραγούδια, συνήθη σε τέτοιους χώρους. Πάντοτε ανάλογα με τις ανάγκες του σκηνοθέτη.

Ανοίγει η αυλαία, ενώ ένας στρατιώτης χορεύει ένα ζεϊμπέκικο. Πίνει την τελευταία του γουλιά μπίρα και βγαίνει τρεκλίζοντας).

ZHNA Επλήρωσεν τούτος;
ANNA Ναι. (Μπαίνουν ο Αντρέας και ο Νίκος).
ANTPEAS Καλησπέρα.
ZHNA Καλώς τους.
ANTPEAS Τι γίνεται;
ZHNA Ησυχίες. Λέμε να κλείσουμε.
ANTPEAS Επέρασεν η ώρα.
ANNA Δέκα λεπτά με το ρολόι.
ANTPEAS Γιατί δεν κλείετε;
ZHNA Περιμένουμεν το αφεντικό να τη συνοδεύσει. Είπα να μεν την αφήνω μόνη της. Φοάται το μωρόν.
ANTPEAS Τέλος πάντων. Βάλε δκνο μπίρες έτσι στα πεταχτά τζι άλλην φοράν να κλείετε στην ώρα σας.
ZHNA Βάλε δκνο μπίρες στους κυρίουσ. Θέλεις να πεις, ούλλα τα μπαρ εν κλειστά έτσι ώρα;
ANTPEAS Μεσ' στη Ρηγαίνης δεν έσειε άλλον ανοιχτόν εκτός που λλόου σας.

- ZHNA Εσύ φταίεις. Κακομαθαίνεις μας. Κάθε φορά χαρίζεις μας την.
- ΝΙΚΟΣ Φαίνεται έσαι σας αδυναμιάν.
- ZHNA Για χάριν της βασιλιτζιάς ποτίζεται η γλάστρα.
- ANNA Οι μπίρες σας.
- ΝΙΚΟΣ Φχαριστούμε.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Καλησπέρα.
- ΟΛΟΙ Καλησπέρα.
- ZHNA Εκρέμμασες μας πόψε. Επέρασεν η ώρα. Διαμαρτύρεται τζι η αστυνομία.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Κάτι μου έτυχε. Ήταν ανάγκη να με κατρεράτε; Γιατί δεν κλείετε;
- ZHNA Αν κλείσουμε παραπονιέσαι, αν δεν κλείσουμε πάλε παραπονιέσαι, δεν ξέρουμε τι να κάμουμεν.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Πότε εκλείσετε τζι επαραπονέθηκα;
- ZHNA Εν η πρώτη φορά;
- ΜΑΝΩΛΗΣ Μεν λαλεις ψέματα γιατί, ακούεις.....
- ZHNA Άτε ρε.....
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ρε να πεις του αρφού σου. Άμα έσαι αστυνομίαν μεσ' στο μαχαζί βκάλλεις μου μιαν πιθαμήν γλώσσαν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τι επάθετε τωρά χωρίς λόγον;
- ΜΑΝΩΛΗΣ Δεν την ακούεις; Είμαι άντρας της ή φίλος της για να μου μιλά έτσι; Υπάλληλος μου ένει. Πληρώννω την για να μου βκάλλει γλώσσαν;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Καλά ρε φίλε. Δεν ιξέρεις τες γεναίτζιες; Κάμε πως δεν ακούεις.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Μα πόσες φορές; Τούτη έβκαλεν τζιαι το παλλούτζιν. Αν δε σ' αρέσκει σήκου φύε, κυρία μου. Έβρε άλλο θύμα. Γιατί να σ' έχω εγώ πάνω στην τζιεφαλήν μου.
- ZHNA Καλλίττερα να μεν μιλήσω.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Τι να πεις ρα;
- ZHNA Είπα, καλλίττερα να μεν μιλήσω.

- ΜΑΝΩΛΗΣ Τέλος της εβδομάδας πκιερώνεσαι τζιαι φεύκεις. Τζιαι κοί-
ταξε να μεν σε ξαναδώ ομπρός μου. Είσαι έτοιμη εσύ να
φύουμεν;
- ANNA Ναι. Να πληρωθώ μόνον που τους κυρίους.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Τα ποτά τους εν που μέναν. Έπκιασες τα λεφτά που το
ταμείον;
- ANNA Ναι.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Άτε πκιασ' την τσάντα σου να φύουμε. Σόρου κοπέλλια.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εντάξει φίλε.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Μεν ιξιχάσεις να κλείσεις πριν να φύεις. Καληνύχτα.
(Φεύγουν).
- ΝΙΚΟΣ Θέλεις να πεις, έτσι στο άψε σβήσε απόλυσεν σε;
- ΖΗΝΑ Όποτε χάνει στα χαρτιά απολύει με. Να με κεράσετε ένα
ποτό;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πρόπει να κλείσεις, αν δεν απατώμαι.
- ΖΗΝΑ Ώσπου να πιείτε τη μπίρα σας.
- ΝΙΚΟΣ Άσε να την κεράσω.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Οκκέυ.
- ΖΗΝΑ Εξανάωτες στο μαχαζί; Δε σε πρόσεξα. (Βάζει το ποτό της).
- ΝΙΚΟΣ Πρώτην φοράν έρχομαι.
- ΖΗΝΑ Πού υπηρετείς;
- ΝΙΚΟΣ Με τον κύριον Αντρέα.
- ΖΗΝΑ Τζι εσύ του τμήματος ηθών! Αλίμονο μας. Θα μας βάλλετε
να τζοιμούμαστεν με τες όρνιθες.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Άμα κάμνετε σωστά την δουλειάν σας μεν ανησυχείτε.
- ΖΗΝΑ Εις υγείαν.
- ΝΙΚΟΣ Εις υγείαν.
- ΖΗΝΑ Με συγχωρείτε μισό λεπτό.
- ΝΙΚΟΣ Ελεύθερα. (Η Ζήνα πάει μέσα).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν εν ανάγκη να κερνάς. Πρόσεχε τα λεφτά σου. Το ποτόν
τους ακριβοπληρώνεις το.
- ΝΙΚΟΣ Αρέσκει μου.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μα τούτη;

- ΝΙΚΟΣ Επρόσεξες το στήθος της;
ΑΝΤΡΕΑΣ Όϊ. Επρόσεχα σε που το πρόσεχες.
ΝΙΚΟΣ Πόσων χρονών τη βάλλεις;
ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν εν μεγάλη. Η ζωή που κάμνουν δείχνει τες μεγαλύτερες.
ΝΙΚΟΣ Δηλαδή πόσων;
ΑΝΤΡΕΑΣ Πρέπει ναν' εις την ηλικίαν μου. Τριανταπεντάρα.
ΝΙΚΟΣ Η άλλη;
ΑΝΤΡΕΑΣ Η άλλη εν μωρόν. Κοσιένα-κοσιδικυό. Μεν δοκιμάσεις πάνω της. Δε θα τα καταφέρεις. Άλλωστε θωρείς το. Έσει τον φίλον της. Αφού έσει τον φίλον της δε θα πάει μαζί σου.
ΝΙΚΟΣ Θέλεις να πεις κρατούν τους πίστιν;
ΑΝΤΡΕΑΣ Άλλες ναι, άλλες όι. Οι σπιτίσιες κρατούν ούλλες πίστιν.
ΝΙΚΟΣ Εγώ θα δοκιμάσω.
ΑΝΤΡΕΑΣ Θα σου φάει κάμποσα λεφτά. Ξέρεις πόσα πορτοφόλια εξάφρισεν τούτη; Έσει έναν εβδομηντάρη, συνταξιούχον της Αμερικής. Όπως πιάνει την σύνταξιν έρκεται τζιαι φέρνει της την.
ΝΙΚΟΣ Χωρίς να κάμνει τίποτε;
ΑΝΤΡΕΑΣ Ο ίδιος φημίζεται πως κάμνει. Η Άννα αρνιέται. Αφήνει τον τζιαι πασπατεύει την μάλλον, για να του τρώει τα ριάλλια. Τι να κάμει; Εν η δουλειά της.
ΝΙΚΟΣ Πάντως εν ωραίον πράμαν. Κρόιμα. Απολαμβάνει την ο πάτρωνος.
ΑΝΤΡΕΑΣ Έτσι εν η ζωή, φίλε μου.
ΖΗΝΑ Αν ήπκιετε τη μπίρα σας να σας φέρω ακόμα μιαν.
ΑΝΤΡΕΑΣ Όι ευχαριστούμε.
ΖΗΝΑ Όσπου να πιω το ποτό μου. (Μπαίνουν δυο στρατιώτες).
ΚΩΣΤΗΣ Καλησπέρααααα.
ΖΗΝΑ Καλώς τους.
ΚΩΣΤΗΣ Φέρε δγκυο μπίρες τζιαι βάλε τζιαι κανέναν τραουόδι με τον Καζαντζίδην.
ΖΗΝΑ Μα ενόμισες τωρά εξημέρωσεν ο Θεός;

- ΚΩΣΤΗΣ Εμείς κάμνουμεν τες νύχτες μέρες τζιαι τες μέρες νύχτες. Εβγάλαμεν τη σκοπιά μας τζι είπαμε να πιούμεν καμιάν μπίραν.
- ZHNA Είσαστε νέοι;
- ΚΩΣΤΗΣ Νέοι στο τάγμαν τούτο. Εφέραν μας που τον Πενταδάχτυλον.
- ΝΙΚΟΣ Δικαιούστε να φεύκετε που το φυλάκιον σας;
- ΚΩΣΤΗΣ Μα το φυλάκιο μας πενήντα μέτρα απέχει που δαμαί. Τέρομαν της Λήδρας.
- ZHNA Δίπλα μας δηλαδή. Ελπίζουμε να σας θωρούμε συχνά.
- ΚΩΣΤΗΣ Εξαργάται που την περιποίησιν. Θα βάλεις δκυο μπίρες;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Βάλε δκυο μπίρες από μένα.
- ZHNA Πριν έκαμες μας παρατήρησιν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Κάθε κανόνας έσειε την εξαίρεσιν του. Αφού εν νέοι να μεν τους περιποιηθούμεν; Μόνον κλείσε την πόρταν να μεν έρτουν άλλοι.
- ZHNA Να την κλείσω. Ακόμα κυκλοφορούν Οηέδες. Όπου δουν πόρταν ανοιχτήν μπαίνουν.
- ΝΙΚΟΣ Κατανάλωση να γίνεται.
- ZHNA Πίνουν τζιαι γίνονται όπως τα ζώα. Ούτε συνεννοάσαι μαζίν τους, ούτε καταλαβαίνουν τι τους λαλείς. Ούτε κερνούν ποττέ τους.
- ΚΩΣΤΗΣ Λοιπόν εις υγείαν. (Πίνει). Έμεινε μας ένας χρόνος, θα την περάσουμε ζωήν τζιαι κόταν. Ένα χρόνον πάνω στον Πενταδάχτυλον δεν είδαμεν πλάσμαν του Θεού. Άλλοι έσσω τους, εμείς μεσ' στους σπήλιους. Εκόψαμεν το γυρί μας.
- ZHNA Τωρά εφέραν σας στην Χώραν.
- ΚΩΣΤΗΣ Στο χρόνον τραβάς κλήρο. Δε χωρούν ψέματα. Ένα χρόνον δεν επήαμεν έσσω μας. Πώς να πάεις; Πού να βρεθεί μέσον;
- ZHNA Πόθθεν είσαι;
- ΚΩΣΤΗΣ Πίτσιλλος.
- ZHNA Που δαμαί θα παιάννεις συχνά.

- ΚΩΣΤΗΣ Κάθε δεκαπέντε μέρες. Άλλοι κάθε νύχτα εν' έσσω τους.
ΝΙΚΟΣ Έτυχε ναν' τα σπύθκια τους κοντά, ρε φίλε.
ΚΩΣΤΗΣ Έχουν τα μέσα. Άμα έσαι τα μέσα κανονίζου σε έξω πόςσω σου.
ΝΙΚΟΣ Να μεταφέρουμεν τα φυλάκια στην Πιτσιλιάν για να ευχαριστηθείς.
ΚΩΣΤΗΣ Αν πάμεν με τον νουν που πάμε, φίλε, εν τζει πάνω πον να τα πάρουμεν.
(Πίνει). Δε θα μας βάλεις κανέναν τραούδι, δεσποσύνη;
ΖΗΝΑ Απαγορεύει ο κύριος αστυνόμος.
ΚΩΣΤΗΣ Ποιος αστυνόμος;
ΖΗΝΑ Ο κύριος Αντρέας.
ΚΩΣΤΗΣ Εν αστυνόμος ο κύριος;
ΖΗΝΑ Διάστερος.
ΚΩΣΤΗΣ Έτσι χαμηλά κύριε. Ξέρεις πόσον τζαιρόν έσαι ν' ακούσω τραούδι, εχτός που κάτι μαλακίες που βάλλουν που το ράδιον;
ΑΝΤΡΕΑΣ Επέρασεν η ώρα κοπέλλια.
ΒΑΣΟΣ Συγγώμη, πού εν' η τουαλέττα;
ΖΗΝΑ Προχώρα μέσα.
ΒΑΣΟΣ Ευχαριστώ. (Πάει μέσα).
ΖΗΝΑ Ο φίλος σου δεν πολλομιλά.
ΚΩΣΤΗΣ Έσαι τζιαι τούτος τα δικά του.
ΖΗΝΑ Ο καθένας έσαι τα δικά του.
ΚΩΣΤΗΣ Τούτου εν πολλά. Εκάλεσεν με μια φοράν τζει επήα σπίτιν του. Ο Θεός να μεν το δείξει ούτε του σιειρόττερου εχθρού μου. Τίποτε δεν εφοήθηκα στη ζωή μου όσον την αρρώστιαν. Λαλούσι για τη φτώσιαν. Πελλάρες. Οι φτωσιό περνούν καλλίττερα που τους πλούσιους. Υγείαν να 'σαι το πλάσμα. (Πίνει).
ΖΗΝΑ Υγεία μάνα μου, υγεία.

- ΚΩΣΤΗΣ Ο τζύρης του έππεσεν που τη σκαλωσιάν τζι έμεινεν παρό-
λυτος. Που τότες επήρεν το τζι η μάνα του πίσω. Ο Θεός
να μεν το δείξει. Τέλος πάντων, αλλάξετε κουβένταν. Στε-
νοχωριέται άμα καταλάβει ότι μιλούν για λλόου του. Τι
ώραν αννοίετε το πρωί δεσποσύνη;
- ZHNA Εννιά – δέκα.
- ΚΩΣΤΗΣ Κάμνετε τζιαι καφέδες;
- ZHNA Για κανέναν φίλον.
- ΚΩΣΤΗΣ Εμείς λοαρχαζούμαστι μέσα στους φίλους;
- ZHNA Εεεε, οι στρατιώτες μας.
- ΚΩΣΤΗΣ Ποιοι έχουν παραπάνω χαττίριν; Οι στρατιώτες ή οι αστυ-
νομικοί;
- ZHNA Εγώ τους στρατιώτες εχτιμώ τους παραπάνω.
- ΚΩΣΤΗΣ Ξοδκιάζουν παραπάνω;
- ZHNA Πού να 'βρουν να ξοδκιάσουν; Ταιρκάζουν παραπάνω τα
πιστεύω μας. Φυσικά υπάρχουν τζι οι εξαιρέσεις, μα με
τους παραπάνω συμφωνούμε.
- ΚΩΣΤΗΣ Τότε εμείς οι δκυο θα κάμουμεν χωρκόν. (Ερχεται ο
Βάσος).
- ZHNA Έλα ρε λεβέντη. Ακόμα δεν ακούσαμεν την φωνήν σου.
Πώς σε λαλούν;
- ΒΑΣΟΣ Βάσο.
- ZHNA Πόθθεν είσαι;
- ΒΑΣΟΣ Χωραΐτης.
- ZHNA Τότε είσαι τυχερός που υπηρετείς δαμαί. Άτε πιέτε την
μπίρα σας τζι εν ώρα μας να κλείσουμε.

ΕΙΚΟΝΑ 2

(Την άλλη μέρα το πρωί. Η Άννα είναι πίσω από τον πάγκο. Ακούεται ένα λαϊκό τραγούδι).

- ΑΝΤΡΕΑΣ (Φορά τη στολή του). Καλημέρα.
ANNA Καλημέρα. Πίνεις καφέ;
ΑΝΤΡΕΑΣ Πίνω.
ANNA Κάτσε να σου κάμω. Πρωινός πρωινός σήμερα.
ΑΝΤΡΕΑΣ Έχομεν επιθεώρησιν. Θα πάω πάνω στο αρχηγείον. Πώς πάεις; Είσαι καλά;
ANNA Ενδιαφέρεσαι;
ΑΝΤΡΕΑΣ Βέβαια ενδιαφέρομαι. Αμφιβάλλεις;
ANNA Πόσον τζαιρόν έσει να βρεθούμε;
ΑΝΤΡΕΑΣ Έχω τες δουλειές μου, τα προβλήματα μου, την γεναίκα μου.
ANNA Είπα σου να παραμελήσεις την γεναίκαν σου;
ΑΝΤΡΕΑΣ Έρχομαι στο μαχαζί. Βρεθούμεαστε.
ANNA Ναι. Την ώραν της δουλειάς σου.
ΑΝΤΡΕΑΣ Πάψε να μου παραπονιέσαι. Θέλεις να φύω; Να μεν σε ξαναδώ;
ANNA Κάθε φοράν έτσι λαλείς. Όποτε με πεθυμήσεις όμως, δε μ' αφήνεις ήσυχην, ώσπου να με καταφέρεις. Εγώ δεν έχω δικαίωμα να σε πεθυμήσω. Ούτε να σου τηλεφωνήσω δεν ημπορώ.
ΑΝΤΡΕΑΣ Έσιεις τον φίλον σου.
ANNA Τι θέλεις να κάμω; Πόσες νύχτες μόνη μου. Ούτε μιαν νύχταν δεν αξιώθηκα να μου χαρίσεις.
ΑΝΤΡΕΑΣ Μακάρι να μπορούσα.
ANNA Αν έθελες θα μπορούσες.
ΑΝΤΡΕΑΣ Βάλλεις τον μεσ' στο κρεβάτι σου;
ANNA Εσύ τι λες; Έρχεται να μου κρατεί το σιέρι;
ΑΝΤΡΕΑΣ Να τα παρατήσεις τζιαι να φύεις. Να πάεις στο σπίτι σου, στο χωρκό σου.

- ANNA Δε με θέλουν. Πόσες φορές να σου το πω; Πού να μένω; (Φέρνει τους καφέδες). Πώς να ζω; Να τρώω πέτρες;
- ANTPEAS Άμα θέλεις βρίσκεις δουλειάν. Να σε βοηθήσω να 'βρεις. Εις υγείαν.
- ANNA Εις υγείαν. (Πίνουν).
- ANTPEAS Θωρείς την;
- ANNA Θωρώ την.
- ANTPEAS Πώς πάει; Μεγαλώνει;
- ANNA Άρκεψε να μιλά. Η γλώσσα της ψαλίδι. Δεν την καταλαβαίνεις, αλλά δεν έσει σημασία.
- ANTPEAS Αφήνουν σε να την θωρείς ελεύθερα; Φέρνουν σου δυσκολίες;
- ANNA Καλοκρατούν με. Φοούνται φαίνεται να μεν την πκιάσω πίσω.
- ANTPEAS Αν τη ζητήσεις αφήνουν σου τη για καμιάν ώρα;
- ANNA Αν επιμένω θα μου τη δώσουν. Τι θα κάμουν.
- ANTPEAS Προσπάθησε. Φέρ' την να τη δώ.
- ANNA Πήγαινε δε την. Ξέρεις τους. Εσύ μου τους εσύστησες.
- ANTPEAS Δε θέλω να υποψιαστούν. (Έρχονται ο Κωστής και ο Βάσος).
- ΚΩΣΤΗΣ Καλημέρα.
- ANTPEAS Καλώς τα κοπέλλια.
- ΚΩΣΤΗΣ Δυνάμωσ' το λλίον, κούκλα μου. Δυνάμωσ' το. Κύριε αστυνόμε σήμερα δικαιούμαστε. Η μάμμα σου πού ένει κούκλα μου;
- ANNA Ποια μάμμα μου;
- ΚΩΣΤΗΣ Η κυρία που 'ταν εφές δαμαί.
- ANNA Περιπαίζεις με ρε;
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν εν μάμμα σου; Έπρεπε να το καταλάβω. Η μάμμα σου πρέπει ναν' όμορφη.
- ANTPEAS Έλα κόψε τους καφέδες τζιαι κόψε τζιαι τον δικόν μου.
- ANNA Άφησ' τα. Πρώτην φοράν έρχονται.
- ΚΩΣΤΗΣ Είμαστιν τζι εφές δαμαί, μα φαίνεται εσκόλασες.

- ANNA Εγώ πρώτην φοράν σας θωρώ.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εμένα να με συγχωρήσετε. Πρέπει να πάω. Έχουμεν επιθεώρηση. (Φεύγει).
- ΚΩΣΤΗΣ Να πάεις στο καλόν. Όποτε δεν έχουν δουλειάν να κάμουν, κάμουν επιθεώρησιν οι πεζεβέγκηες τζιαι βρίσκουμεν τον πελάν μας. Εν ταχτικός πελάτης ο κύριος αστυνόμος;
- ANNA Την δουλειάν του κάμνει ο άνθρωπος.
- ΚΩΣΤΗΣ Έτσι δουλειά να πετύχει το πλάσμα.
- ANNA Πώς σε λαλούν;
- ΚΩΣΤΗΣ Κωστή. Τον φίλον μου Βάσο.
- ANNA Εμέναν Άννα.
- ΚΩΣΤΗΣ Χαίρω πολύ. Για να 'χουμεν καλό ρώτημα πόσα χρεώνεις τη μίρα;
- ANNA Πέντε.
- ΚΩΣΤΗΣ Ο καφετζής δίπλα στο φυλάκιο χρεώνει την τρία.
- ANNA Πίνετε στον καφετζήν.
- ΚΩΣΤΗΣ Για τους στρατιώτες έπρεπε να κάμνετε σκόντο. Δεν είμασιν Οηέδες. Αν δεν εστέλλαν τίποτε οι γέροι, δε θα βκαίναμεν που το φυλάκιο.
- ANNA Μεν ισκέφτεστε τα λεφτά. Πιάνουμεν που τζείνους που κρατούσι.
- Οι καφέδες σας.
- ΚΩΣΤΗΣ Φχαριστούμε.
- ANNA Τι έσιεις λεβέντη τζιαι δεν μιλάς;
- ΚΩΣΤΗΣ Έτσι εν ο χαρακτήρας του.
- ANNA Δεν σ' ερώτησα εσένα. Δεν ημπορεί ο ίδιος να μιλήσει; Είσαι άρρωστος; Σαν να σε βλέπω λλίο χλωμόν.
- ΒΑΣΟΣ Είμαι καλά. Πάντα έτσι μ' ερωτούν, αλλά είμαι καλά.
- ANNA Πεινάτε να παραγγείλουμεν κάτι να φάμεν;
- ΚΩΣΤΗΣ Πεινάς ρε;
- ΒΑΣΟΣ Όι.
- ΚΩΣΤΗΣ Εν η αλήθεια στο στρατόν ταΐζουν μας καλά.
- ANNA Θα πεταχτώ δίπλα να πιάσω ένα σάντουιτς.

- ΚΩΣΤΗΣ Ελεύθερα. Άτε φερ' μου τζι εμέναν ένα.
- ANNA Να σου φέρω.
- ΚΩΣΤΗΣ Οουου την γενιάν της, τι πράμαν ένει! Δουλεύκουν τέθκοια πλάσματα μεσ' στα μπάρ; Το βυζίν της κοντεύκει να τρουπήσει την πλούζαν της. Θωρώ σε που την θωρείς, ρε κρυφαλούπα. Μεν μου χαμογελάς που κάτω που κάτω. Ούλλους τζι αν τους γελάσεις εμένα δεν τα καταφέρνεις. Εμείς, αδέρφιν, δεν έχουμε τσιάνς. Παρ' το απόφασιν. Για να την καταφέρεις τούτην πρέπει ναν' βαρετή η πουύγκα σου. Άλλωστε δε θωρείς ποιοι την κλωθογουρίζουν; Να πιστέψω εγώ ότι ο αστυνόμος έρχεται για δουλειάν δαμαί πρωίν-πρωίν! Την έννοιαν της δουλειάς έσει. Εμείς αδέρφιν θα 'μαστιν τυχεροί, αν τα καταφέρουμε να βκούμεν πασ' στην άλλην. (Μπαίνει η Ζήνα). Ωωωω, καλώς την κούκλα μου. Μόλις είχαμεν την συναφοράν σου.
- ZHNA Για καλόν ή για κακόν;
- ΚΩΣΤΗΣ Εγνωρίσαμεν την συνάδελφο σου. Μπορεί να είσαι λλίον μεγαλλίττερη, αλλά ούτε που σου κοντεύκει στην ομορφιάν.
- ZHNA Για να μου κάμνεις κομπλιμέντα κάτι θέλεις.
- ΚΩΣΤΗΣ Απλώς λέω την αλήθειαν.
- ZHNA Ρε κάτι θέλεις. Έρχεται αρσενικός δαμαί για να περάσει την ώραν του;
- (Ανοίγει μπίρα).
- ΚΩΣΤΗΣ Μα θα πεις μπίραν πριν να πεις καφέ;
- ZHNA Είδες. Ούλλος ο κόσμος πίννει καφέν το πρωίν εγώ πίννω μπίραν. Εσυνήθισα την. Αν δεν πιω μπίρα δεν αννοίουν τ' αμμάδκια μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Επιτρέπεις να σου την κεράσω;
- ZHNA Η δουλειά μας ποια ένει; Άτε να κάμουμεν τζιαι σιερικόν. Να 'ρω κοντά σας να την απολαύσουμε μαζί. Πίνετε τζι εσείς μιαν;
- ΚΩΣΤΗΣ Εν πρωί για μας.

- ZHNA Προΐν; Κοντεύκει μεσημέρι. (Κάθεται ανάμεσά τους. Τους αγκαλιάζει). Τα στρατιωτούδκια μου ρε. Πόσον τζαιρόν θα κάμετε δαμαί κοντά μας;
- KΩΣΤΗΣ Ελπίζουμε στον Θεόν... το υπόλοιπον της θητείας μας. Εκτός αν ιβρεθεί κανένας πεζεβέγκης να βολέψει κανέναν δικόν του, οπότε γιάλλα.
- ZHNA Όσοι έρτουν δαμαί συνήθως δεν πιάνουν μετάθεσιν.
- KΩΣΤΗΣ Εσύ πρέπει να ξέρεις. Όσα είδες αξίζεις επιτελάρχην.
- ZHNA Είδαν εμέναν τ' αμμάδκια μου!
- KΩΣΤΗΣ (Κοιτώντας τις γάμπες της). Ο Απόστολος Αντρέας μου να τους φωτίσει να μας αφήσουν δαμαί, ώσπου να απολυθούμεν.
- ZHNA Πιστεύκεις στους αγίους;
- KΩΣΤΗΣ Τζιαι στους αγίους τζιαι στον Θεόν τζιαι στην Παναγίαν πιστεύκω. Άμα βρεθώ σε δύσκολην θέσιν τζιαι φωνάξω, Παναγία μου, γίνομαι θηρίο.
- ZHNA Εμείς οι δκυο θα κάμουμεν καλήν παρέα. Νομίζω ταιρκάζουμεν.
- KΩΣΤΗΣ Δύο πράματα έχω υπεράνω όλων. Πίστιν και πατρίδα. Μεν μου πεις για την πίστιν μου ή την πατρίδα μου, γιατί θα σε πάρει ο διαόλος.
- ZHNA Λεβέντη μου εσύ. Άτε εις υγείαν. Πίννε τζιόλας.
- KΩΣΤΗΣ Εις υγείαν (Πίνει). Για να 'χουμεν καλό ρώτημα, με το συμπάθκιον δηλαδή, πόσα χρεώνεις το ποτό σου;
- ZHNA Εξαορτάται.
- KΩΣΤΗΣ Πόθθεν εξαορτάται.
- ZHNA Αν το πιεις με τον πελάτη στον πάγκον εν διαφοροετικά, παρά να κάτσεις μαζίν του στο παγκάκι.
- KΩΣΤΗΣ Γιατί εν διαφοροετικά;
- ZHNA Άμα κάτσεις με τον πελάτη στο παγκάκι θα απλώσει το σιέριν του. Καταλαβαίνεις
- KΩΣΤΗΣ Εγώ ώς τωρά δεν το άπλωσα!
- ZHNA Μεν ανησυχείς. Εσένα θα σε χρεώσω πάγκον.

- ΚΩΣΤΗΣ Για να αποφύγουμεν τες κακοτοπιές, πες μας τα ούλλα αναλυτικά.
- ΖΗΝΑ Είπαμεν. Άλλην τιμήν ο πάγκος, άλλην το παγκούν, άλλην πίσω που την κουρτίαν τζι άλλην πάρα μέσα.
- ΚΩΣΤΗΣ Πού πάρα μέσα;
- ΖΗΝΑ Απομονώννεσαι. Δεν σ' ενοχλεί κανένας.
- ΚΩΣΤΗΣ Κρεβάτιν έσαι;
- ΖΗΝΑ Καναπέν.
- ΚΩΣΤΗΣ Καλός!
- ΖΗΝΑ Ύστερα εξαρτάται τζιαι που το ποτό. Η μπίρα να πούμε στοιχίζει παραπάνω.
- ΚΩΣΤΗΣ Παραπάνω που το ούισκυ;
- ΖΗΝΑ Κοίταξε να δεις. Για να πεις μια μπίρα θέλεις ώραν. Τούτην την ώρα θα την περάσεις με τον πελάτη.
- ΚΩΣΤΗΣ Για να πεις μια μπίραν πάρα μέσα πόσα στοιχίζει;
- ΖΗΝΑ Τρεις λίρες.
- ΚΩΣΤΗΣ Τρεις λίρες! Ένα μεροκάματο για τον αρχάτην τζι ένα μηνιάτικο για τον στρατιώτη. Οουο, την γενιάν σου, είσαι τίποτε προγκίπισσα της Αγγλίας;
- ΖΗΝΑ Οι στρατιώτες που τζιερνούν, λεβέντη μου, δεν καρτερούν που τον στρατόν. Κρατά ο μπαμπάς τους.
- ΚΩΣΤΗΣ Τζείνοι που δεν έχουν μπαμπά;
- ΖΗΝΑ (Κουνά το χέρι της πονηρά). Ό,τι κάμει η χείρα με τα πέντε ορφανά.
- ΚΩΣΤΗΣ Εμορφώθηκες δαμέσα θωρώ.
- ΖΗΝΑ Έναν εν το πανεπιστήμιον. Της ζωής! Τα άλλα ούλλα εν πελλάρες.
- ΚΩΣΤΗΣ Ν' αγιάσει το στόμα σου.
- ΝΙΚΟΣ (Φορά τη στολή του). Καλημέρα.
- ΚΩΣΤΗΣ Καλώς το όργανον της τάξης.
- ΝΙΚΟΣ Κάμνεις μου έναν καφέ δεσποσύνη;
- ΖΗΝΑ Δαμέσα εν μπαρ κύριε. Δεν εν καφενές.
- ΝΙΚΟΣ Οι στρατιώτες έχουν εξαίρεση;

- ZHNA Για τους φίλους πάντα κάμνουμεν εξαίρεση.
NIKOS Ώστε έτσι; Τότε εμένα να με υπολογίζεις μέσα στους εχθρούς σου. Πού εν η άλλη κοπέλλα σιόρ να μας κάμει έναν καφέ;
- ZHNA Κάτσε κύριε, κάτσε. Δεν ημπορείς ν' ακούσεις λον. Έναν αστεϊόν εκάμαμεν.
NIKOS Πού ξέρεις ότι σηκώννω αστεία;
ZHNA Να πιω τη μπίραν που μ' εκέρασεν ο φαντάρος τζιαι να σου κάμω καφέ.
NIKOS Προτιμώ να τον κάμω μόνος μου. Να μεν υποχρεώννουμε.
ANNA Για να πιάσεις σάντουιτς πρέπει να κρατάς ουρά. Πού εκαταντήσαμε.
ZHNA Κάμε έναν καφέν του κυρίου να ηρεμήσει.
ANNA Απ' ό,τι βλέπω αποχτήσαμεν ταχτικούς πελάτες. (Ανοίγει το ράδιο).
NIKOS Άλλον που δε θέλετε.
ANNA Εν η αλήθεια, άμα έσειε παρέαν περνά τζι η ώρα.
ΚΩΣΤΗΣ Ήταν τζι ο μάστρος σου δαμαί πρωίν-πρωίν.
NIKOS Ποιος μάστρος μου;
ΚΩΣΤΗΣ Έσειε πολλούς μαστόρους;
NIKOS Όι. Ρωτώ επειδή δεν έχω κανένα.
ΚΩΣΤΗΣ Ο αστυνόμος που 'σαστιν εψές μαζί. Ήρτεν τζιαι τζείνος για καφέ. Καλά ρε, εμείς δικαιολογούμαστε. Εσάς δε σας κάμνουν καφέν οι γεναίτζιες σας;
NIKOS Που του άλλους δεν ξέρω. Εγώ την δικήν μου έχω την στο χωρκό με τους γονιούς της. Όποτε ενκαιρήσω πάω τζιαι θωρώ την.
ΚΩΣΤΗΣ Τζι άμα σε πεθυμήσει τζι εν είσαι κοντά της;
NIKOS Αν δεν εντζίσω πάνω της δεν πεθυμά.
ΚΩΣΤΗΣ Φαίνεται θα 'ναι ψυχρή.
NIKOS Ναι. Αν τη συγκρίνω με την αρφή σου.
ΚΩΣΤΗΣ Ου τη γενιά σου, εγώ είπα σου τίποτε για την αρφή σου ρε;

ZHNA Ρε κοπέλλια, μα πέτε μου εξυπνήσετε μεθυσμένοι σήμερα
 πρωίν-πρωίν; Δυνάμωσε κόρη λλίον την μουσική.

ΝΙΚΟΣ Άφησ' το, εν καλόν.

ΚΩΣΤΗΣ Δυνάμωσ' το.

ΝΙΚΟΣ Άφησ' το, δεσποσύνη.

ΚΩΣΤΗΣ Άφησε να το δυναμώσω εγώ.

ΝΙΚΟΣ Έσεις χάρη ρε που είμαι με την στολήν, αλλιώς θα σ'
 έβαλλα κάτω τζια να χορεύω πάνω σου.

ΚΩΣΤΗΣ Τι θα κάμεις ρε!

ΒΑΣΟΣ Πάμεν να φύουμεν.

ΚΩΣΤΗΣ Άφησ' με.

ΒΑΣΟΣ Η ΕΣΑΚ περιπολεί δαμαί. Έσεις τρεις μήνες φυλακή.

ΚΩΣΤΗΣ Άφησ' με, λαλώ σου.

ΒΑΣΟΣ Θα τους κάμεις τέσσερις.

ΚΩΣΤΗΣ Να τους κάμω. (Ακούονται πυροβολισμοί). Ου, τη γενιάν
 τους. Τι επάθασιν πρωίν-πρωίν;

ΒΑΣΟΣ Σε πέντε λεπτά ο λοχαγός θα κατεβεί δακάτω.

ΚΩΣΤΗΣ Πόσα θέλεις, δεσποσύνη;

ZHNA Μια λίρα.

ΚΩΣΤΗΣ Ορίστε, αλλά χρωστείς μου ώραν.

ZHNA Γιατ' είμαι τίποτε παρκόμετρο;

ΚΩΣΤΗΣ Ούτε το σιέριν σου δεν έπκιασα.

ΒΑΣΟΣ Ξεκίνα.

ΚΩΣΤΗΣ Πάμε. (Φεύγουν τρεχτοί).

ΝΙΚΟΣ Ο σαραντάσπορος. Πού εβρέθηκεν ομπρός μου;

ZHNA Κοπελλούδκια. Μεν τα λαμβάνεις υπόψιν.

ANNA Τέτοια δαμέσα έχουμεν πολλά. Έλα τον καφέ σου.

ΝΙΚΟΣ Ευχαριστώ. Να σε κεράσω κάτι;

ANNA Να πω έναν αναφυχτικό.

ΝΙΚΟΣ Ό,τι θέλεις. (Παύση). Οι πυροβολισμοί πού ακούστηκαν;

ZHNA Που τη Λήδρας.

ΝΙΚΟΣ Εν οι δικοί μας;

ZHNA Μιαν οι δικοί μας, μιαν οι άλλοι. Πυροβολούν κάπτους, ποντικούς, αλιζαύρες.

ΝΙΚΟΣ Στο γάμον του καραγκιόζη δηλαδή.

ZHNA Έρχονται τζι οι Οηέδες τζιαι κάμνουν ανακρίσεις.

ΝΙΚΟΣ Η κούζα πάει πολλές φορές στη βρύση.

ZHNA Άννα, αφού δεν έσειει δουλειά θα πάω ποδά στην Λίτσα να πούμεν κανένα ψέμα. (Φεύγει σιγοτραγουδώντας).

ANNA Πού υπηρετούσες προηγουμένως;

ΝΙΚΟΣ Στην Αμμόχωστο.

ANNA Γιατί σ' εφέραν εις την Χώρα;

ΝΙΚΟΣ Φαίνεται κάποιον δικόν τους εθέλαν να βολέψουν.

ANNA Θα δυσκολευτείς με την οικογένεια σου. Έσειεις μωρά;

ΝΙΚΟΣ Δκυο. Μένουν με τα πεθερικά μου στο χωρκόν. Δεν έχω την έννοιαν τους. Όποτε μπορώ πηαίννω. Η γεναίκα μου με τους γονιούς της περνά καλλίττερα παρά με τον άντρα της. Δεν μου παραπονιέται.

(Παύση). Εσύ;

ANNA Τι εγώ;

ΝΙΚΟΣ Οι δικοί σου πού βρίσκονται;

ANNA Στο χωρκόν.

ΝΙΚΟΣ Θωρείς τους;

ANNA Όι.

ΝΙΚΟΣ Γιατί;

ANNA Συνηθισμένη ιστορία.

ΝΙΚΟΣ Καταλαβαίνω. (Παύση). Πάντως εν κρίμαν εσύ να 'σαι μεσ' τουν' τη ζωή.

Πώς εκατάληξες δαμαί;

ANNA Είπα σου, τα συνηθισμένα.

ΝΙΚΟΣ Κάποιος σου γέλασε.

ANNA Ναι.

ΝΙΚΟΣ Πού βρίσκεται τωρά;

ANNA Ούτε ξέρω, ούτε θέλω να μάθω.

- ΝΙΚΟΣ Καλά κάμνεις. Σύρε πέτραν πίσω σου. Όμως τούτος ο δρόμος θα σε καταστρέψει.
- ANNA Δεν έχω άλλον δρόμον.
- ΝΙΚΟΣ Υπάρχουν τόσες δουλειές να κάμεις.
- ANNA Ο δρόμος τούτος δεν έσαι επιστροφή.
- ΝΙΚΟΣ Δοκίμασε. Να δοκιμάσουμε.
- ANNA Ξέρεις καμιάν που να μπήκε στη Ρηγαίνης τζιαι να τα παραιτήσει;
- ΝΙΚΟΣ Εξαράταται. Αν ιβρεθεί ο κατάλληλος άνθρωπος στο δρόμον της.
- ANNA Όσοι έρχονται δαμέσα έναν πράμα θέλουν.
- ΝΙΚΟΣ Νομίζω κάμνεις λάθος.
- ANNA Είδαν πολλά τ' αμμάθκια μου.
- ΝΙΚΟΣ Κοίταξε να δεις, εν φυσικό να θέλει ένας άντρας μιαν ωραϊαν κοπέλαν. Αλλά δεν εν ούλλοι το ίδιοι. Ο ένας μπορεί να θέλει να περάσει την ώρα του τζιαι να φύει τζι ο άλλος να σ' αγαπά τζιαι να θέλει να σε βοηθήσει.
- ANNA Φυσικά με το αζημίωτον.
- ΝΙΚΟΣ Επές δεν έκλεισα μμάτιν ούλλη νύχτα. Πρώτη φοράν παθαίνω έτσι. Μπορώ να τζοιμηθώ πάνω στο πεζοδρόμιον. Να χαλάσει ο κόσμος δεν το χαμπαρίζω. Εσκέφτουν σε τζι η καρδιά μου ενόμιζα θα πεταχτεί έξω που το στήθος μου. Σαν να 'μουν δεκάξι χρονών.
- ANNA Πόσες ημέρες είπες ότι λείπεις που την γεναίκα σου;
- ΝΙΚΟΣ Μεν με περιπαίζεις.
- ANNA Δε σε περιπαίζω. Ρωτώ σε.
- ΝΙΚΟΣ Νομίζεις λείπει μου η γεναίκα; Ο ντουινιάς εν γεμάτος. Αλλά έχω τούτον το κουσούρι. Αν δεν γουστάρω μιαν γεναίκαν δεν ημπορώ να ...
- ANNA Ήρτες μετάθεση στη Χώρα. Την γεναίκα σου θα τη θεωρείς στη χάσιν τζαι στη φέξιν. Τζι είπες να κάμεις τζιαι καμιάν φιλενάδαν δακάτω για να κουτσοπερνάς.
- ΝΙΚΟΣ Υποτιμάς με. (Παύση). Αναστάτωσες με, καταλαβαίνεις;

ANNA Θα σου περάσει, όταν θα γνωρίσεις καμιάν άλλην πιο κάτω. Εσάς τους αστυνομικούς έσει το η δουλειά σας.

ΝΙΚΟΣ Εγώ δεν είμαι σαν τους άλλους.

ANNA Ούλλοι το ίδιον είσαστιν. Άλλην έννοιαν δεν έσιετε, μακάρι να καεί ο κόσμος.

ΝΙΚΟΣ Έσιεις άδικο.

ANNA Μακάρι να 'χω άδικο.

ΜΑΝΩΛΗΣ Καλημέρα.

ANNA Καλημέρα.

ΜΑΝΩΛΗΣ Τι γίνεται ρε φίλε. Πρωινός πρωινός.

ΝΙΚΟΣ Η δουλειά μας φίλε μου.

ΜΑΝΩΛΗΣ Να μείνουν μαύρες τούτες οι δουλειές. Δεν αφήνουν το πλάσμα να ησυχάσει

ΝΙΚΟΣ Λοιπόν, ευχαριστώ για τον καφέ. Πόψε θα περάσω να τα ξαναπούμε.

ANNA Δαμαί θάμαστε.

ΝΙΚΟΣ Γεια.

ANNA Γεια.

ΜΑΝΩΛΗΣ Τι παριστάνει τούτος;

ANNA Δεν ιξέρεις;

ΜΑΝΩΛΗΣ Εγέμωσεν ο κόσμος όμορφους.

ANNA Ο καθένας με τον τρόπον του.

ΜΑΝΩΛΗΣ Ο τρόπος ο δικός μου ποιος ένει;

ANNA Μακάρι να 'ξερα.

ΜΑΝΩΛΗΣ Δεν ιξέρεις;

ANNA Όι.

ΜΑΝΩΛΗΣ Δε μ' ενδιαφέρει. Φτάνει που σ' έχω. Τζιαι να προσέχεις που τούτους ούλλους.

ANNA Ναι. Θα παρασύρουν το μωρό.

ΜΑΝΩΛΗΣ Να ξέρεις πού μπορείς να σταματήσεις.

ANNA Πού μπορώ να σταματήσω;

ΜΑΝΩΛΗΣ Ύστερα που τόσον τζαιρόν, άμα δεν ιξέρεις πού θα σταματήσεις σημαίνει ο νους σου εν λλίος.

- ANNA Καμιά φοράν έχουμεν τζι αδυναμίες. Είμαστιν πλάσματα.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Πρόσεξε καημένη μου να μεν φύεις που τη Ρηγαίνης τζια να βρεθείς στη Σούτσου.
- ANNA Πρώτα ύστερα τζιαμαί θα καταλήξω. Εν κοντά η μια στην άλλην. Νομίζεις είμαι βλάκας; Δεν καταλαβαίνω; Σιγά-σιγά με τα χρόνια ...
- ΜΑΝΩΛΗΣ (Βάζει ένα ποτό). Έλα σταμάτα να κλαίεις. Σταμάτα, είπα σου. (Παύση).
- Πώς πάει το μωρό;
- ANNA Καλά.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Σιγά σιγά θα ψήσω την γεναίκαν μου να το δεχτεί.
- ANNA Θα υποψιαστεί.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ας υποψιαστεί. (Παύση). Πού εν η Ζήνα;
- ANNA Δίπλα στην Λίτσα.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Πληρώνω την για να γυρίζει;
- ANNA Τωρά έφυνε.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Οφείλετε να κάθεστε στη δουλειά σας. (Παύση). Είσαι πόψε να πάμε σε κανέναν αριστοκρατικό;
- ANNA Πού;
- ΜΑΝΩΛΗΣ Κάπου που δεν εξαναπήες. Να δεις κόσμο που δεν εξανάδες.
- Υπουργούς, βουλευτές, διευθυντές τζια κόντρα διευθυντές.
- ANNA Εμείς τι γυρεύουμεν μιτά τους;
- ΜΑΝΩΛΗΣ Η πούγκα μας εν παραπάνω βαρετή που την δική τους. Άμα κρατείς, όπου θέλεις πάεις. Να σχολάσεις, να σε πάρω σπίτι ν' αλλάξεις τζια να πάμεν.
- ANNA Δε θα νιώθω άνετα.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Άμα δεις τες γεναίτζες τους θα νιώθεις.
- ANNA Μα θα ξέρω;
- ΜΑΝΩΛΗΣ Θα ξέρεις. Πάει ετέλειωσεν. Άτε γεια σου. Να πάω τζι έχω ένα ραντεβού. Τζια πόψε όπως είπαμε.
- (Η Άννα βάζει ένα τραγούδι στο τζουκ μποξ. Κουνιέται στον ρυθμόν του. Μπαίνει ο Βάσος).

ANNA Καλώς τον. Πού εν ο φίλος σου;
 ΒΑΣΟΣ Ήρτεν η ώρα του να βγάλει σκοπιά.
 ANNA Τι ήταν οι πυροβολισμοί;
 ΒΑΣΟΣ Δεν ανακαλύψαν ούτε ποιος τους έριψεν ούτε πού τους έριψε.
 ANNA Είμαι περίεργη ρε, τες σφαίρες δεν σας τες χρεώνουν;
 ΒΑΣΟΣ Χρεώνουν μας τες, αλλά βρίσκουν τζιαι γοράζουν.
 ANNA Πόθθεν; Που το παντοπουλείον τ' άϊ Αντωνιού;
 ΒΑΣΟΣ Πουλούν διάφοροι.
 ANNA Δε μου αρέσκει καθόλου τούτη η κατάσταση. Μυρίζομαι κακά. (Παύση).
 Τι θα πεις;
 ΒΑΣΟΣ Τωρά δεν ήπκιαμεν;
 ANNA Να σε κεράσω εγώ.
 ΒΑΣΟΣ Φχαριστώ δε θέλω.
 ANNA Τότε κέρασ' με εσύ.
 ΒΑΣΟΣ Να σε κεράσω.
 ANNA Αστεία το 'πα. Πόσα πκιάνεις για να μπορείς να κερνάς;
 ΒΑΣΟΣ Έχω λεφτά.
 ANNA Είσαι πλούσιος δηλαδή.
 ΒΑΣΟΣ Δεν είμαι πλούσιος.
 ANNA Οι γονιοί σου τι κάμνουν;
 ΒΑΣΟΣ Πιάνουν έναν επίδομα. Έχουν τζιαι κάτι τζιαι νοικιάζουν. Περνούν. (Παύση).
 ANNA Δε γίνεται να καθούμαστιν, να σε θωρώ τζιαι να με θωρείς. Κάτι πρέπει να κάμνουμε, να λαλούμε. (Παύση). Κοντεύκει μεσημέρι. Να σου ανοίξω μια μπίρα;
 ΒΑΣΟΣ Άνοιξε. Άνοιξε τζιαι για σένα.
 ANNA Θα κεράσω εγώ.
 ΒΑΣΟΣ Την άλλη φοράν θα 'ν η σειρά μου.
 ANNA Δεχτή. (Ανοίγει μπίρες. Κάθονται μπροστά σε ένα παγκάκι). Έσιεις καμιά φιλεναδούαν;
 ΒΑΣΟΣ Όι.
 ANNA Είσιεις τζι άφηρες την;

ΒΑΣΟΣ Όι.
 ANNA Ααααα δηλαδή, απ' ό,τι καταλαβαίνω ακόμα να δεις την μάγκαν του.
 ΒΑΣΟΣ Ποιαν μάγκαν του;
 ANNA Το αυτοκίνητό σου, λαλώ, είντα μάγκα ένει;
 ΒΑΣΟΣ Δεν έχω αυτοκίνητο.
 ANNA Μοτόραν έσαι;
 ΒΑΣΟΣ Έχω έναν ποδήλατον φορτηγό.
 ANNA Πάλε καλά. Πόσων χρονών είσαι;
 ΒΑΣΟΣ Είκοσι.
 ANNA Δεν σ' επήρεν ώς τωρά κανένας να βγάλεις το φον σου;
 ΒΑΣΟΣ Ποιον φον μου;
 ANNA Στες γεναίτζες, θέλω να πω, δεν σ' επήρεν κανένας να σε στρατέψει; (Παύση). Μεν αντρέπεσαι ρε. Πε μου.
 ΒΑΣΟΣ Επήραν με.
 ANNA Εεεε;
 ΒΑΣΟΣ Δεν εγίνην τίποτε.
 ANNA Γιατί, κατά τη γνώμη σου;
 ΒΑΣΟΣ Δεν ήταν καλή.
 ANNA Είσαι τζι εκλεκτικός θωρώ.
 ΒΑΣΟΣ Τζι οι άλλοι;
 ANNA Ποιοι άλλοι;
 ΒΑΣΟΣ Οι φίλοι μου. Άκουα τους να γελούν. Πρέπει να θωρούσαν που την κλειδαρότρυπα. (Η Άννα γελά). Γιατί γελάς;
 ANNA Τι θέλεις να κάμνω; Να κλαίω; Έσαι τζαιρόν που το 'παθες;
 ΒΑΣΟΣ Τέσσερα χρόνια.
 ANNA Έχτοτε δεν εξαναπήες;
 ΒΑΣΟΣ Απογοητεύτηκα.
 ANNA Έπαθες τζείνον που λαλούν ερωτικήν απογοήτευσιν.
 ΒΑΣΟΣ Έτσι φαίνεται.
 ANNA Καλά ρε. Μεν μαραζώνεις. Θα σου περάσει. (Τον πιάνει από το πηγούνι και του δίνει ένα σκαστό φιλί στο στόμα).

ΕΙΚΟΝΑ 3

(Την ίδια μέρα βράδυ. Είναι όλοι στο μπαρ, εκτός του Μανώλη. Οι κοπέλες είναι πίσω από τον πάγκο. Οι στρατιώτες με στολή, οι αστυνομικοί όχι. Ο Κωστής χορεύει. Ο Βάσος καθιστός χειροκροτά).

ZHNA Γεια σου παλλικάρι μου, γεια σου λεβέντη μου.
NIKOΣ Όι τζιαι λεβέντης. Να πτέσει αυκόν που τον κώλον του δεν
 ισπάζει.
KΩΣΤΗΣ Τι είπες ρε ρουφκιάνε;
NIKOΣ Εντάξει ρε λεβέντη. Έναν αστείον είπαμε.
KΩΣΤΗΣ Κοίταξε φίλε...επαρεξήγησες με. Νομίζεις πως είμαι του
 σιερχού σου.
 Σε προειδοποιώ.
NIKOΣ Με προειδοποιείς;
KΩΣΤΗΣ Ναι, σε προειδοποιώ. Μεν με ξαναενοχλήσεις, γιατί θα
 κλάψει η μάνα σου.
NIKOΣ Άτε ρε...άτε ρε λεβέντη.
ZHNA Ρε κοπέλια, ρε κοπέλια, συγγνώμη δηλαδή, αλλά εμείς τι
 φταίμε.
 Θέλετε να τα σπάσετε ούλλα μέσα δα τζιαι να το κλείσου-
 μεν πάλε για κανέναν μήνα;
ANTPEΑΣ Άμα είμαι 'γω δαμαί μεν ανησυχείς δεσποσύνη. Άφησ'
 τους. Αστειεύκουν.
ZHNA Οι παραπάνω κανκάες εν που τ' αστεία που ξεκινούν.
ANTPEΑΣ Κέρασ' τους που μένα να ηρεμήσουν.
ANNA Αλήθεια ρε, τι έσιετε να χωρίσετε;
NIKOΣ Άλλους ανθρώπους συμπαθάς τους τζι άλλους όι. Τούτος
 εν που τους δεύτερους.
ANNA Θα τον προιτζιηθείς; Άμα τον θωρείς γύριζε που την
 άλλην. Εσύ ρε τι έσιεις με τον κύριο;
KΩΣΤΗΣ Εγώ δεν τον ενόχλησα. Τούτος με ενοχλεί. Νομίζει πως
 επειδή εν αστυνομικός έσιει το δικαίωμα να προσβάλλει
 τον καθένα. Δεν το κατάλαβεν πως τα ψουμιά τους εν
 μετρημένα.

ΝΙΚΟΣ Τι θέλεις να πεις.
 ΚΩΣΤΗΣ Τζείνον που κατάλαβες.
 ΝΙΚΟΣ Δεν εκατάλαβα.
 ΚΩΣΤΗΣ Τι να σου κάμω αν δεν καταλαβαίνεις.
 ΝΙΚΟΣ Μπορεί να είμαι βλάκας. Κάμε μου το λιανά να καταλάβω.
 ΚΩΣΤΗΣ Βαρκούμαι τώρα. Δαμαί ήρτα να διασκεδάσω.
 ΝΙΚΟΣ Δικιάολε, πού εκαταντήσαμε. Να μας φοβερίζουν τα κοπελ-
 λούδκια.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Άφησ' τον. Μεν του διάς σημασία.
 ΝΙΚΟΣ Ώστε είσαι που τους πατριώτες; Δε μιλάς;
 ΚΩΣΤΗΣ Είπες τίποτε;
 ΝΙΚΟΣ Είσαι πατριώτης λαλώ;
 ΚΩΣΤΗΣ Εγώ είμαι στρατιώτης φίλε. Σκέττος στρατιώτης. Βκάλλω
 σκοπιές.
 Άλλοι σας αννοίουν τον λάκκον.
 ΝΙΚΟΣ Ποιοι άλλοι; Για να λαλείς θα ξέρεις.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Άφησ' τον, είπα σου.
 ΝΙΚΟΣ Λοιπόν, θα μας πεις ποιοι μας αννοίουν τον λάκκον;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Ούλλος ο κόσμος ξέρει τους. Ρωτάς μ' εμένα να μάθεις;
 ΝΙΚΟΣ Εγώ δεν ιξέρω κανέναν.
 ΚΩΣΤΗΣ Τι να σου κάμω;
 ΝΙΚΟΣ Τζιαι τι εκαμάμαε, για να μας αννοίουν τον λάκκον;
 ΚΩΣΤΗΣ Διαφωνούν μαζί σας φαίνεται.
 ΝΙΚΟΣ Πού διαφωνούν;
 ΚΩΣΤΗΣ Ζήνα μου, κούκλα μου, άνοιξε μου μια μπίραν τζι άνοιξε
 τζιαι για λλόου σου ό,τι θέλεις.
 ΖΗΝΑ Ν' ανοίξω μιαν μπίρα, να την πιούμε μόνοι μας μέσα με
 την ησυχία μας;
 ΚΩΣΤΗΣ Να την πιούμεν καμιάν ώραν που δεν θα μας ενοχλούν.
 ΖΗΝΑ Τότε θα βάλω έναν ούισκυ.
 ΚΩΣΤΗΣ Ναι, αλλά να 'ρτεις να κάτσεις δίπλα μου. Τουλάχιστον να
 βάλουμεν λλίον θεμελιόν, αν θα χτίσουμεν τίποτε.
 ΝΙΚΟΣ Κοιτάτε ρε έναν Μάρολο Μπράντο.

- ZHNA Συγνώμη δηλαδή, αλλά τι σου έκαμεν το παιδί;
- KΩΣΤΗΣ Σε παρακαλώ. Δεν θέλω δικηγόρους. Κανονίζω τα μόνος μου. Απλώς δεν ήρτεν η ώρα του.
- ZHNA Εις υγείαν λεβέντη μου. Εις υγείαν παλλικάρι μου. Εμείς οι δυο φαίνεται πως είμαστιν οι μόνοι που συμφωνούμεν. Που την πρώτην φοράν που σε είδα, που κατάλαβα πως είσαι δικός μας άνθρωπος.
- KΩΣΤΗΣ Εεεε μα κόλλα τζιαι λλίον πάνω μου. Έκατσεσ πόμακρα. Εν ριάλλια που πκιερώνουμην, δεν εν στραγάλια.
- ZHNA Ερωτιάρη μου εσύ, θερμόαιμο μου, αν είχαμεν τζι άλλους σαν εσένα έθεν να ξιλείψουμην την ράτσα τους.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ντραπείτε που μέναν, αν δεν εν τίποτε άλλο.
- KΩΣΤΗΣ Μην την ακούεις, κύριε αστυνόμω. Εν πελλάρες που λαλεί. Είμαστε φιλήσυχοι πολίτες. Εμείς κοιτάζουμην την δουλειάν μας. Φυσικά τες απόψεις μας έχομέν τες. Ο καθένας δικαιούται να 'σει τες απόψεις του.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Φυσικά ο καθένας δικαιούται να 'σει τες απόψεις του. Ο νόμος τιμωρεί την πράξιν.
- KΩΣΤΗΣ Τζιαι δικαιούμαι να λέω τες απόψεις μου. Εχτός αν έχουμε σκέττη δικτατορίαν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εσύ θεωρείς καμιάν δικτατορίαν;
- KΩΣΤΗΣ Αν εμπορούσεν έθεν να την επιβάλει, αλλά φοάται. Εν λλία τα κακά που έκαμεν ώς τωρά; Άτε να μεν τα λαλούμεν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Γιατί να μεν τα λαλούμεν; Τι παράπονον έσιεις; Εσέναν προσωπικά τι σου έκαμε;
- KΩΣΤΗΣ Θέλεις να σου πω;
- ΝΙΚΟΣ Βάλε ρε φάουσαν.
- KΩΣΤΗΣ Εσύ να σιωπήσεις. Τωρά μιλώ με τον κύριον αστυνόμον. Δε μιλώ με αστυνομικουόδια.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Άφησ' τον να μιλήσει.
- ZHNA Πε τους τα, λεβέντη μου (Τον φιλά). Μην τους φοάσαι.
- KΩΣΤΗΣ Εγώ να φοηθώ! Δε με ξέρεις καλά. (Πίνει μπίρα).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Λοιπόν ακούμε. Τι παράπονον έσιεις. Άννα βάλε μου έναν ούισκυ σε παρακαλώ. Φοάσαι να μιλήσεις;

- ΚΩΣΤΗΣ Ποιον να φοηθώ;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέρω γω;
- ΚΩΣΤΗΣ Ε λοιπόν, θέλεις να μάθεις το παράπονο μου;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι θέλω.
- ΚΩΣΤΗΣ (Πίνει). Έχετε θίξει τα πιστεύω μου, κύριε. Είναι ορισμένα πράγματα, τα οποία δεν μπορείς να τα θίγεις, κύριε. Έτσι εγεννηθήκαμεν, έτσι εμεγαλώσαμεν. Με ορισμένα πιστεύω. Κανένας δεν ημπορεί να μας τ' αλλάξει, όπκοιος τζι αν ένει. Για μιαν ιδέα ζιούμεν πάνω στη γη, ρε. Άμα χαθούν οι ιδέες τζιαι τα ιδανικά που τον κόσμο, τούτος ο κόσμος θα καταστραφεί, θα πάει κατά διαόλου. Δεν έσει σωτηρίαν. Εις υγείαν, κούκλα μου. (Πίνει). Γίνεται, ρε κύριε, να καταπατάς τους ιερούς κανόνες της Εκκλησίας; Γίνεται να νεκατώννεται η Εκκλησία στην πολιτικήν;
- ΝΙΚΟΣ Επήες καμιάν φοράν εκκλησιάν;
- ΚΩΣΤΗΣ Λάμνε μαυροϋρενκε.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Κοίταξε μεν παρεκτρέπεσαι όμως.
- ΚΩΣΤΗΣ Προσβάλλει με, κύριε, άμα μ' ερωτά αν πααίνω εκκλησιάν. Εγώ είμαι γαλουχημένος με τα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, ρε κωλόπαιδο. Θα μ' ερωτήσεις εσύ εμέναν αν πααίνω εκκλησιάν; Εγώ ρε άμα δω σημαίαν κάμνω έφοδο. (Τραγουδά).
Σκέπασε μάνα σκέπασε γαλανομάτα κόρη.
Καθώς εσκέπασες και μας και τ' άλλα τα παιδιά σου....
- ΝΙΚΟΣ Φέρτε ελιάν καπνίστε τον.
- ΒΑΣΟΣ Νομίζω εμέθυσε.
- ΝΙΚΟΣ Πάρ' τον να πέσει τον γάδαρον.
- ΒΑΣΟΣ Μα πού να τον πάρω;
- ΝΙΚΟΣ Ρωτάς μ' εμένα;
- ΒΑΣΟΣ Αν τον πάρω στο φυλάκιον τζιαι δει τον κανένας θα βρου-
μεν τον πελάν μας.
- ΖΗΝΑ Άφησ' τον να τον πάρω μέσα. Έλα λεβέντη μου, έλα στρι-
νιαρούιν μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Πού θα πάμε;

- ZHNA Μέσα μέσα. (Του κλείνει το μάτι).
- KΩΣΤΗΣ Θα με πάρεις μέσα μάνα μου;
- ZHNA Θα σε πάρω, αγάπη μου.
- KΩΣΤΗΣ Κοίταξε, ούλλες-ούλλες δικνο λίρες τες κρατώ. Κάμε τον λοαρχασμό σου.
Προχώρα το, ώσπου φτάνουν τα ριάλλια. Ξέρεις εσύ...
- ZHNA Εντάξει, αγάπη μου.
- KΩΣΤΗΣ (Πλησιάζει τον Βάσον). Έτσι τζι εμπήκαμεν μέσα, να φωνάζει στην γη στον κόσμο δε μου γλιτώνει.
- ΒΑΣΟΣ (Στη Ζήνα). Θέλεις να 'ρω μαζί σου να σε βοηθήσω;
- ZHNA Άφησ' μου τον. Εξανάκαμα έτσι δουλειάν. Έλα λεβέντη μου. Έλα παλλικάρι μου. Κρατήθου πάνω μου.
- ΝΙΚΟΣ Αφού δεν το σηκώνει, γιατί το πίνει;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Κοπελλουδκια. Έρχονται που τα χωρά κά τους τζαι πέφτουν με τα μούτρα. Αμάθητοι της ζωής. Καταλαβαίνεις. Εν τούτοι που παρασύρονται. Βάλε ακόμα ένα, μάνα μου, τζι εν ώρα μας να φύουμεν. Πίνεις τζι εσύ ένα ρε παλλικάρι;
- ΒΑΣΟΣ Όι ευχαριστώ.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέρεις τον που τζαιρόν τον παρέα σου;
- ΒΑΣΟΣ Πριν να 'ρτουμε δαμαί, είμαστε μαζίν ένα χρόνο στον Πενταδάχτυλο.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τι τύπος ένει;
- ΒΑΣΟΣ Εν καλόν παιδίν, αλλά μεθκιά εύκολα. Τζιαι τζοιμάται εύκολα. Σαν ιβκάλλει σκοπιάν μπορεί να τζοιμηθεί.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Λαλείς ναν' νεκατωμένος σε καμιάν κατάστασιν;
- ΒΑΣΟΣ Τι κατάστασιν;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Κάμνεις πως δεν καταλαβαίνεις;
- ANNA Άφησ' τον. Εν αθώς τούτος.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν είπα πως εν ένοχος. Απλώς ρωτώ αν επήρεν τίποτε τ' αφτίν του.
- ANNA Τούτου πρέπει να του δείξεις για να δει τζιαι να του δώσει για να πιάσει.
- ΝΙΚΟΣ Εσύ είσαι διαφορετικός που λλόου του.

- ΒΑΣΟΣ Αν δεν εταιροκάζαμεν δεν εσμίαμεν. Φαίνεται αρέσκει του η παρέα μου. Όπου πάει θέλει να 'μαστε μαζί. Εγώ δεν έκαμα άλλους φίλους. Με τούτον εταιίρκασα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Αφού είστε φίλοι θα σου λαλεί τα μυστικά του.
- ΒΑΣΟΣ Πάντα οι φίλοι λαλούν τα μυστικά τους.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πες μας να δούμεν. Έχουν ενδιαφέρον;
- ΒΑΣΟΣ Βαρκούμαι που τον ακούω. Κάμνω πως τον ακούω για να μεν τον προσβάλω.
- ΝΙΚΟΣ Πέρα βρέσειε στην Καραμανιά σιονίζει.
- ΒΑΣΟΣ Νομίζω δε μου τα λαλεί ούλλα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πώς το νομίζεις;
- ΒΑΣΟΣ Τζι εγώ το ίδιο. Τα πιο σοβαρά μου μυστικά δεν τα λαλώ σε κανέναν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τι σοβαρά μυστικά μπορεί να 'σαι;
- ΒΑΣΟΣ Ο καθένας έσειε τα δικά του. Ακόμα τζιαι τα μωρά έχουν μυστικά.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έσαιε δίκαιο. Δεν αξίζει τον κόπον.
- ΒΑΣΟΣ Εσύ Άννα δεν έσαιε μυστικά;
- ΑΝΝΑ Εγώ τζι αν έχω!
- ΒΑΣΟΣ Ακόμα τζι η Άννα έσειε μυστικά.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Γιατί να μεν έσειε δηλαδή;
- ΒΑΣΟΣ Σωστά. Γιατί να μεν έσειε.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είπεσ υπηρέτησεσ στον Πενταδάχτυλον.
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τωρά υπηρετείεσ στην πράσινη γραμμήν.
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πού ακριβώς;
- ΒΑΣΟΣ Στο φυλάκιο της Λήδρας.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Στο πιο σημαντικό δηλαδή. (Κουνά το κεφάλι του αποδοκιμαστικά).
- ΝΙΚΟΣ Τραβάτε κλήρον τζι όπου ππέσετε;
- ΒΑΣΟΣ Δεν ετραβήσαμεν κλήρον.
- ΝΙΚΟΣ Φαίνεται τραβούν άλλοι για σας λεβέντη μου.

- ZHNA (Βγαίνει αναμαλλιασμένη). Ότι γιε μου, τούτος δεν εν μεθυσμένος.
Κάμνει τον μεθυσμένον.
- KΩΣΤΗΣ (Φωνάζει από μέσα). Έλα ρε μάνα μου. Έλα ρε πουρέκκα μου. Τι θα σου στοιχίσει.
- ZHNA Σκάσε ρε βλάκα.
- KΩΣΤΗΣ Τι θα χάσεις, μάνα μου. Ό,τι είσιες να χάσεις έχασες το.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τι επάθετε;
- ZHNA Εν κανούν τ' άλλα ούλλα, βρωμοκοπά τζιαι παστουρμά.
- ΒΑΣΟΣ Δεν εν παστουρμάν που έφαεν. Εν κουτσιά. Αλλά έφαεν τζιαι μιαν τζιεφαλή σκόρτους.
- ΝΙΚΟΣ Φλογοβόλο δηλαδή.
- ΒΑΣΟΣ Το φαΐν του εν γερόν. Άμα καταταχτήκαμεν ήταν όπως το φτερό.
Έβαλε δέκα οκκάες μέσα στο στρατό.
- KΩΣΤΗΣ (Βγαίνει μισόγυμνος). Ζήνα μου, κούκλα μου, έλα μάνα μου. Μόνο μισό λεπτό. Έλα να πάμε μέσα.
- ZHNA Μεν μου κοντεύεις ρε.
- KΩΣΤΗΣ Έκαμες με παρούτι, μάνα μου.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Άτε ρε, αρκετή φασαριαν έκαμες. Άτε χαρώ σε. Τράβα στο φυλάκιο σου.
- KΩΣΤΗΣ Η ώρα δκνο βκάλλω σκοπιάν πόψε, κύριε. Ως τες παρά πέντε θα 'μαστεν δαμαί.
- ZHNA Στες δώδεκα κλείουμεν, ξέρεις.
- KΩΣΤΗΣ Ποιος θα μας κλείσει; Η αστυνομία εν φίλοι μας. Έχουμεν τα μέσα. Έτσι κύριε αστυνόμε;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Παναγία μου, μεν μου φυσάς μεσ' στα μούτρα.
- KΩΣΤΗΣ Ρε Βάσο βκάλλεις τη σκοπιάν μου πόψε; Άρκεφα να νυστάζω που τα τωρά.
- ΒΑΣΟΣ Πάλε νυστάζεις; Έτσι τον έχω. Αν τον αφήσω θα τζοιμηθεί στη σκοπιά.
Αναγκάζομαι να συνεχίσω εγώ.
- ΝΙΚΟΣ Κανονίζει τα πάντα να είστε μαζί;
- ΒΑΣΟΣ Ναι.

ΝΙΚΟΣ Έτσι φίλο να 'σαις.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Φαντάρε, ε φαντάρε.
 ΚΩΣΤΗΣ Εν εμέναν που λαλείς;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι εν εσέναν. Εν αλήθεια που λαλεί ο σύντροφος σου;
 ΚΩΣΤΗΣ Είνταν που λαλεί;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Ότι βιάλλει τζιαι τες σκοπιές σου.
 ΚΩΣΤΗΣ Ρε, ρε ψεύτη βιάλλεις τες σκοπιές μου;
 ΒΑΣΟΣ Άμα τζοιμάσαι.
 ΚΩΣΤΗΣ Εεεε, θέλεις να βιάλλω σκοπιάν άμαν τζοιμούμαι;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Όστε παραδέχεσαι.
 ΚΩΣΤΗΣ Τι να παραδεχτώ;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Ότι τζοιμάσαι τζιαι βιάλλει τες σκοπιές σου.
 ΚΩΣΤΗΣ Τζι εσέναν τι σε νοιάζει, ρε κύριε; Είσαι τίποτε διοικητής μου; Εσύ κάμνεις την δουλειά σου; Κάμνε την δουλειά σου τζιαι μεν σε νοιάζει που την δουλειάν του άλλου. Εμάθαμεν μεσ' στον' τον τόπον, ο καθένας να μεν θωρεί την δουλειάν του τζιαι να θωρεί την δουλειάν του άλλου.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Εγώ ρε κάμνω την δουλειάν μου τζιαι δεν είσαι άνθρωπος εσύ να κρίνεις την δουλειάν μου.
 ΚΩΣΤΗΣ Γιατί εσύ κρίνεις την δική μου;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Όταν ακούω ότι τζοιμάσαι στη σκοπιά σου ανησυχώ. Τζιαι θα 'βρω τον διοικητή σου να σε καταγγείλω.
 ΚΩΣΤΗΣ Τζοιμούμαι κύριε, αλλά έχω άξιον αντικαταστάτην.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Τούτος εν άξιος αντικαταστάτης!
 ΚΩΣΤΗΣ Βεβαίως.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Να μου επιτρέψεις να αμφιβάλλω.
 ΚΩΣΤΗΣ Όπως λαλεί τζι η παροιμία τα φαινόμενα απατούν. Τούτος που τον θωρείς μπορεί να βιάλλει σκοπιάν κοστέσερις ώρες τζιαι να μεν σηκωθεί να πάει να κατορηήσει.
 ΝΙΚΟΣ Μπορεί να σημαδκιάζει τζιαι να κατουρά που την θυρίδα.
 ΚΩΣΤΗΣ Ξέρεις το πως έπιασεν αιχμάλωτον;
 ΝΙΚΟΣ Έπιασεν αιχμάλωτον!

ΚΩΣΤΗΣ Μάλιστα έπιασεν αιχμάλωτον.
 ΝΙΚΟΣ Τούρκον;
 ΚΩΣΤΗΣ Όι. Γιαπωνέζο, χα χα χα.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Καλησπέρα.
 ΚΩΣΤΗΣ Καλώς το αφεντικό.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Τι γίνεται;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Ησυχίες.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Δεν ακούσετε τίποτε;
 ΚΩΣΤΗΣ Δαμέσα που είμαστε τι θέλεις ν' ακούσουμεν, αφεντικό;
 ΜΑΝΩΛΗΣ Κάπου εβάλαν πόμπαν πάλε.
 ΚΩΣΤΗΣ Όππα Λέλλο.
 ΑΝΝΑ Ακούστηκεν πού την εβάλαν;
 ΜΑΝΩΛΗΣ Κοντά στην Αρχιεπισκοπή.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν ησυχάζουν τα κοπελλούδκια. Ωσπου να κάμουν κανέναν κακό.
 ΝΙΚΟΣ Είσιεν καθόλου θύματα;
 ΜΑΝΩΛΗΣ Δεν άκουσα.
 ΚΩΣΤΗΣ Τα κακά εν πίσω αδέρφι. Τραβά ο ένας που τη μιαν, τραβούν οι άλλοι που την άλλην, σίγουρα θα κοπεί το σσιονίν.
 ΖΗΝΑ Αςβάλουν σιόρ νερό στο κρασί τους.
 ΚΩΣΤΗΣ Άμα καβαλλικέψεις δύσκολα ξικαβαλλάς.
 ΖΗΝΑ Ναι αλλά πού θα πάμε;
 ΚΩΣΤΗΣ Όπου μας πάρει ο άνεμος τζι όπου μας φέρει ο νους μας.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Άννα κέρασ' τον Μανώλην που λλόου μου.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Είμαι περαστικός. Ήρτα να πάρω τη δεσποσύνη για φαΐν. Αν είσαι έτοιμη φεύκουμεν.
 ΑΝΝΑ Είμαι έτοιμη.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Ξεκίνα. Καλή νύχτα κύριοι.
 ΚΩΣΤΗΣ Τζιαι προσέχετε που τες πόμπες που τζει που ρέσσετε.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Οι τελευταίοι πο 'χουν να φοηθούν είμαστεν εμείς.
 ΑΝΝΑ Καληνύχτα. Θα σας δούμεν αύριο.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Ζήνα φέρε τον λοαρχασμόν.
 ΝΙΚΟΣ Κοίταξε, τούτον εν καθημερινόν. Ο καθένας τα δικά του.

- ΑΝΤΡΕΑΣ Οκέυ. Ό,τι επαράγγειλα εγώ κόψε τα. Αύριον πέρασε που το γραφείον.
Κάτι σε θέλω.
- ΝΙΚΟΣ Εν τίποτε σοβαρό;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όι σιόρ. Λοιπόν καληνύχτα. Κράτα τα ρέστα, δεσποσύνη.
- ΖΗΝΑ Καληνύχτα.
- ΝΙΚΟΣ Περίμενε. Θα 'ρτω τζι εγώ μαζί σου. Να με πετάξεις παραπάνω.
(Ρίχνει ένα χαρτονόμισμα στον πάγκο).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έλα πάμε.
- ΚΩΣΤΗΣ Τωρά που μείναμε μόνοι μας, είνταν που λαλείς; Εν να γενει τίποτε ή τους ζυγούς λύσατε;
- ΖΗΝΑ Άτε ρε. Δεν έχω την όρεξιν σου. Εσύ ούλλη μέρα τσακράς την. Εγώ είμαι κατασκοτωμένη που την κούραση.
- ΚΩΣΤΗΣ Βάλε κανένα δίσκον καλό.
- ΖΗΝΑ Μα ενόμισες τωρά εξημέρωσεν; Εν ώρα να κλείσουμε.
- ΒΑΣΟΣ Συγγνώμη τι σας χρωστούμε;
- ΖΗΝΑ Τα ποτά σας εν πληρωμένα.
- ΚΩΣΤΗΣ Το κακόν με την μπύραν, βάλλεις την που πάνω βκαίνει που κάτω.
Σόρν δκυο λεπτά να πάω στα ιδιαίτερα.
- ΖΗΝΑ Ελεύθερα. Όσα αφήνεις εσύ πίσω λαλεί τα ο φίλος σου.
- ΒΑΣΟΣ Εν το σύστημαν του.
- ΖΗΝΑ Πόψε βκάλλεις υπηρεσία;
- ΒΑΣΟΣ Κάθε νύχτα βκάλλουμεν υπηρεσία.
- ΖΗΝΑ Δεν ημπορείς να το σκάσεις;
- ΒΑΣΟΣ Αστειεύκεις; Τζιαι δαμαί που ερκούμασταν εν παράνομα. Εν πον κοντά. Αν μυριστούμεν τίποτε σε μισό λεπτόν είμασταν πίσω.
- ΖΗΝΑ Το σπίτι μου εν πιο κοντά στο φυλάκιο σας.
- ΒΑΣΟΣ Αλήθεια; Πού ένει;
- ΖΗΝΑ Να σου πω, αλλά μεν το πεις του φίλου σου, τζι εν να 'βρω τον πελά μου.

- ΒΑΣΟΣ Εντάξει.
- ΖΗΝΑ Δίπλα στη Φανερωμένη.
- ΒΑΣΟΣ Δίπλα μας δηλαδή.
- ΖΗΝΑ Ναι. (Ανάβει τσιγάρο). Πόψε δεν ιξέρω τι έπαθα. Σαν να φοούμαι να μείνω μόνη μου. Μεν πάει ο νους σου στο πονηρόν. Έχω δεύτερον κρεβάτιν, ξέρεις. Αν θέλεις, έλα να τζοιμηθείς τζιαμαί. Δε θα σε ενοχλήσω. Τζι αν ακούσω τίποτε ξυπνώ σε.
- ΒΑΣΟΣ Γιατί φοάσαι;
- ΖΗΝΑ Δεν ιξέρω. Άρκεψα να φοούμαι την μοναξιάν.
- ΒΑΣΟΣ Δε γίνεται ξέρεις να τζοιμούμασεν έξω που το φυλάκιο. Λυπούμαι. Δεν ημπορώ να 'ρωτω. Αν το 'ξερα θα 'πκιαννα διανυχτέρευσιν. Άλλην φοράν προειδοποίησα με.
- ΖΗΝΑ Ούλλες τες νύχτες φοούμαι τες, μα πόψε τρέμω την, ό,τι τζι αν έπαθα.
- ΚΩΣΤΗΣ Ωχ, ανακουφίστηκα. Αρτεσιανόν την γενιάν του. Άτε φίλε μου ώρα μας να φύουμε.
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ΚΩΣΤΗΣ Είμαι περίεργος πότε θα σε καταφέρω.
- ΖΗΝΑ Μεν χάννεις τες ελπίδες σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Κουτ νάιτ. (Βγαίνουν από αριστερά κι έρχονται μπροστά, διασταυρώνοντας τη σκηνή. Ο Κωστής σιγοτραγουδά...).
- «Το τελευταίο βράδυ μου.....».
- ΒΑΣΟΣ Ρε Κωστή, ρε Κωστή.
- ΚΩΣΤΗΣ Τι συμβαίνει;
- ΒΑΣΟΣ Να σου πω.
- ΚΩΣΤΗΣ Λάλε.
- ΒΑΣΟΣ Αρέσκει μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Είντα πράμαν;
- ΒΑΣΟΣ Αρέσκει μου πολλά.
- ΚΩΣΤΗΣ Ναι αλλά είντα πράμαν;
- ΒΑΣΟΣ Το πρωίν έπκιασε με έτσι, τζι εφίλησε με. (Δοκιμάζει να τον πιάσει).

ΚΩΣΤΗΣ Παραίτα, θα μας δει κανένας τζιαι να μας παρεξηγήσει.
ΒΑΣΟΣ Εφίλησε με πάνω στα σιείλη.
ΚΩΣΤΗΣ Ναι, μα ποια;
ΒΑΣΟΣ Η Άννα.
ΚΩΣΤΗΣ Παραίτα. Πρέπει ναν' βαρετή η πούγκα σου.
ΒΑΣΟΣ Δεν την ιβιάλλω που τον νουν μου.
ΚΩΣΤΗΣ Πρόσεχε να μεν τον χάσεις. Τζείνον τον λλίον πο 'σιεις δηλαδή.
ΒΑΣΟΣ Λαλείς να με ξαναφιλήσει;
ΚΩΣΤΗΣ Εξαράταται. Αν την κόψεις πάνω στο στρινίν της.
ΒΑΣΟΣ Αν δε με φιλήσει τζείνη, θα τη φιλήσω εγώ.
ΚΩΣΤΗΣ (Ειρωνικά). Ούλλα είχαμεν τα, οι έρωτες μας λείπουν. (Φεύγουν).

Β΄ ΠΡΑΞΗ

ΕΙΚΟΝΑ 1

*(Πρωί. Ακούγεται ένα λαϊκό τραγούδι. Η Άννα με ένα φτερό ξεσκο-
νίζει τα μπουκάλια. Έρχεται από μπροστά ο Βάσος. Στρίβει τη γωνία
και μπαίνει από αριστερά).*

ANNA Καλημέρα. Μέρες να σε δούμε.
ΒΑΣΟΣ Είμασταν επιφυλακή.
ANNA Πού εν ο φίλος σου;
ΒΑΣΟΣ Εν με κράτησιν.
ANNA Τι έκαμεν πάλε;
ΒΑΣΟΣ Ετζομάτουν στη σκοπιά.
ANNA Νομίζω στο τέλος θα μας πιάσουν ούλλους στον ύπνο. Να
σου κάμω καφέ;
ΒΑΣΟΣ Αν θα πεις τζι εσύ.
ANNA Ήπια αλλά ξαναπίνουμεν. Καλά τζι έκαμες το τζι ήρτες να
μας δεις.
ΒΑΣΟΣ Αφού είπα σου. Δεν είχαμεν εξόδους.
ANNA Τες νύχτες πο 'ρχεστε δαμαί έσιετε εξόδους;
ΒΑΣΟΣ Άμα είμασταν επιφυλακή δεν ημπορούμε να ξιμουττίσου-
μεν. Κάθε λλίον περνούν περιπολίες.
ANNA Ετέλειωσεν τωρά η επιφυλακή;
ΒΑΣΟΣ Ναι.
ANNA Δόξα σοι ο Θεός. (Παύση).
ΒΑΣΟΣ Η φιλενάδα σου πού ένει;
ANNA Γυρίζει που το ένα μαγαζί στο άλλο. Επεθύμησες την;
ΒΑΣΟΣ Εν καλή κοπέλα.
ANNA Τα καλά της στα καλάθια. (Παύση). Αρέσκει σου;
ΒΑΣΟΣ Τι να μου αρέσει;
ANNA Η Ζήνα.
ΒΑΣΟΣ Εν καλή κοπέλα.
ANNA Άτε πάλε. Σαν γεναίκα αρέσκει σου;

- ΒΑΣΟΣ Δεν εν λλίον μεγάλη μου;
- ANNA Οϊ τζιαι μεγάλη. Τωρά βκάλλει δόντια. Έτομος ο καφές σου. Έλα κάτσε. Εις υγείαν. Τζι εγώ είμαι μεγαλλύτερη σου. Πόσων χρονών είσαι;
- ΒΑΣΟΣ Είκοσι.
- ANNA Είδες, περνώ σε. (Πίνουν).
- ΒΑΣΟΣ Είσαι όμορφη.
- ANNA Σπυδαία τα λάχανα.
- ΒΑΣΟΣ Είσαι πολλά όμορφη.
- ANNA Μακάρι να μεν ήμουν όμορφη τζιαι να 'χα τον νουν μου.
- ΒΑΣΟΣ Είσαι όμορφη, είσαι καλά, είσαι μια χαρά. Τι άλλο θέλεις;
- ANNA Να αρρωστήσω. Να μείνω καμιάν εβδομάδα στο κρεβάτι να ησυχάσω.
- ΒΑΣΟΣ Ξέρεις τι σημαίνει να 'σαι καλά;
- ANNA Γιατί εσύ ξέρεις;
- ΒΑΣΟΣ Ξέρω. (Παύση).
- ANNA Αλήθεια, τι κάμνεις στη ζωή σου;
- ΒΑΣΟΣ Είμαι στρατιώτης.
- ANNA Σωωπα. Προτού καταταχτείς τι έκαμνες;
- ΒΑΣΟΣ Εδούλευκα.
- ANNA Ξέρεις καμιάν τέχνη;
- ΒΑΣΟΣ Δεν έπαιρνα τα γράμματα. Άμα ετέλειωσα το Δημοτικόν έπιασα δουλειά. Έσειι που τότε που δουλεύω. Μόλις αποστρατευτώ θα συνεχίσω πάλε την δουλειάν μου. Είμαι ευχαριστημένος. Έμαθε με τζι ο κόσμος. Κερδίζω παραπάνω που το μεροκάματον.
- ANNA Τζιαι τι κάμνεις δηλαδή;
- ΒΑΣΟΣ Πουλώ πουκάμισα, κλάτσες, γραβάτες, καταλαβαίνεις. Έχω έναν ποδηλάτον φορτηγό. Γεμώννω την κάσια μπροστά τζιαι γυρίζω τα γραφεία. Αν πουλήσω δέκα πουκάμισα την ημέρα βκάλλω δκνόμεσι λίρες. Ποιος βκάλλει σήμερα τόσα λεφτά; Φυσικά έσειι μέρες που δεν πουλώ τίποτε. Αλλά έσειι μέρες που πουλώ παραπάνω. Κυρίως τες τελευ-

ταίες ημέρες του μηνός που πληρώνονται. Πάω τζιαμαί την ώρα που αλλάσσουν τα τσιέγκια τους. Έσει πολλούς που θέλουν βερεσιέ. Αποφεύγω να τους δώσω. Δεν ημπορώ να 'χω εμπιστοσύνην ούλλου του κόσμου.

- ANNA Κανενού δεν ημπορείς να 'σεις εμπιστοσύνη.
ΒΑΣΟΣ Χρωστούν μου καμιάν διακοσιάν λίρες.
ANNA Διακόσιες λίρες! Είντα λοής σε ρέξαν σιέρι;
ΒΑΣΟΣ Γράφει το πάνω στο μέτωπον τους; Πού να ξέρω; Δε θα ξαναδώσω βερεσιέ.
Ας πουλώ λλιότερα. Είμαι ευχαριστημένος με όσα βγάλω. (Παύση).
Έχω πεντακόσιες λίρες στην τράπεζα.
ANNA Εσύ δηλαδή λοαρκάζεσαι μεσ' στους κεφαλαιοκράτες. (Παύση).
ΒΑΣΟΣ Αν χρειαστείς καμιάν φοράν τίποτε, πε μου να σε βοηθήσω.
ANNA Πού να με βοηθήσεις;
ΒΑΣΟΣ Αν ιχρειαστείς λεφτά.
ANNA Ναι ναι, είδα έναν κολιέ σε μια βιτρίνα δαμαί πιο κάτω τζι αρέσκει μου πολλά.
ΒΑΣΟΣ Πόσα κάμνει;
ANNA Ακριβώς όσα έσεις εις την τράπεζα.
ΒΑΣΟΣ Μα να μεν μου μείνει τίποτε;
ANNA Τι να τα κάμεις εσύ τα ριάλλια; Ταΐζει σε ο στρατός. (Παύση).
ΒΑΣΟΣ Εντάξει, να πάμε να σου το γοράσω.
ANNA Δκιάολε, εσύ είσαι τέλεια πελλός. Μεν αφήνεις, ρε βλάκα, να σε εκμεταλλεύονται.
ΒΑΣΟΣ Μεν φοάσαι. Κανένας δεν με εκμεταλλεύεται.
ANNA Στραβάρα μεσ' στ' αμμάθκια σου. (Τον μουτζώνει). (Παύση).
ΒΑΣΟΣ Να σε κεράσω ένα ποτό;
ANNA Τωρά δεν ήπιαμεν καφέ;

- ΒΑΣΟΣ Να σε κεράσω έναν ποτό, να 'ρτεις να κάτσεις δίπλα μου.
- ANNA Εξελίσσεσαι θωρώ.
- ΒΑΣΟΣ Έτσι δε γίνεται;
- ANNA Δεν εν ανάγκη να με κεράσεις για να 'ρτω να κάτσω δίπλα σου. Πε μου να 'ρτω τζι έρχομαι.
- ΒΑΣΟΣ Έλα, αν θέλεις.
- ANNA 'Ηρτα. (Κάθονται χωρίς να μιλάνε).
Αχ κουνελλάκι κουνελλάκι
ξύλο που θα το φας
μέσα σε ξένο περιβολάκι
τρούπες γιατί τρουπάς.
(Σαν τραγουδά παίζει μαζί του όπως η γάτα με το ποντίκι).
- ZHNA Eεεεε Eεεεε, εκάμαμεν το τέλεια πουρδέλλον δαμέσα;
Aααα, μα εν με τούτον που μάσιεσαι; Πε μου, έχουμεν καφέν;
- ANNA Έμεινε λλίος.
- ZHNA Έλειψεν της Λένιας.
- ANNA Γιατί δεν πιάνει που τον μπακκάλλην;
- ZHNA Εμείς είμαστιν πιο κοντά.
- ANNA Νομίζω έμαθεν εις την αβάτταν.
- ZHNA (Παίρνει τον καφέ και φεύγει τραγουδώντας). Αχ κουνελλάκι....
- ANNA Κρίμα. Εδιέκοψε μας. Έσει τζιαιρόν να γελάσω έτσι.
- ΒΑΣΟΣ Αρέσκει μου να σε κάμνω να γελάς.
- ANNA (Γυρίζει και τον κοιτάζει εξεταστικά). Ρε μέμπα τζι αγαπάς με;
- ΒΑΣΟΣ Ναι. Αγαπώ σε.
- ANNA Διάολε δουλειάν που πάθαμεν. Τι νιώθεις δηλαδή;
- ΒΑΣΟΣ Αγαπώ σε.
- ANNA Τι σου έκαμα για να μ' αγαπάς;
- ΒΑΣΟΣ Αγαπάς με τζι εσύ.
- ANNA Εγώ δεν αγαπώ κανέναν. Ούτε θέλω κανέναν. Αρκετά ετρόβησα με τους έρωτες.

- ΒΑΣΟΣ Δεν με αγαπάς;
- ANNA Όι δεν σ' αγαπώ. Είσαι καλόν παιδίν αλλά δεν σ' αγαπώ. Τζιαι να μ' αφήσεις ήσυχην όπως εσυνήθισα. (Παύση).
- ΒΑΣΟΣ Δε θέλω να σου κάμω κακό. Αν θέλεις πκιασ' με δοκιμαστικά. Τζι αν δε σου αρέσει φύε τζι άφρησ' με.
- ANNA Μα εν για να σε πιάσω φίλον που εννοείς;
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ANNA Τώρα καταλαβαίνω. Θα δυσκολευτώ λλίον, αλλά με λίγη προσπάθειαν κάτι μπορεί να γενεί.
- ΒΑΣΟΣ Να 'μαστε φίλοι όσον τζαιρόν θέλεις. Τζι αν δεν μετανιώσεις παντρενκούμαστιν.
- ANNA Τωρά μάλιστα. Εξερώσαμεν που σιέριν. Πε μου, περιπαίζεις με; Προσπαθείς να με καταφέρεις;
- ΒΑΣΟΣ Στο τέλος θα σε καταφέρω.
- ANNA Νομίζω μιλούμεν άλλη γλώσσαν εσύ τζι εγώ. Δε συνεννοούμαστε.
- ΒΑΣΟΣ Θα συνηθίσουμεν ο ένας τον άλλον.
- ANNA Πε μου, καταλαβαίνεις τι γίνεται στον κόσμο;
- ΒΑΣΟΣ Καταλαβαίνω.
- ANNA Δαμέσα καταλαβαίνεις τι γίνεται; Ξέρεις τι δουλειάν κάμνουμε;
- ΒΑΣΟΣ Ξέρω.
- ANNA Πουλούμεν αγάπες. Μπορεί να μεν ιφτάνουμεν ώς το κρεβάτιν, αλλά αφήνουμεν τζιαι πασπατεύκουν μας. Αηδιάζουμεν πολλές φορές μα τι να κάμουμεν. Εν η δουλειά μας.
- ΒΑΣΟΣ Θα σε σταματήσω που την δουλειάν. Δε θα χρειάζεται να δουλεύεις. Θα δουλεύω εγώ.
- ANNA Έμαθα με τα πολλά.
- ΒΑΣΟΣ Θα κάμω τζιαι δεύτερη δουλειά. Γιατί δε δέχεσαι να δοκιμάσουμε;
- ANNA (Παύση). Πως έχω μωρόν ξέρεις το;
- ΒΑΣΟΣ Έσιεις μωρόν;

ANNA Ναι. Έχω μωρόν. (Παύση).
ΒΑΣΟΣ Πού το αφήνεις;
ANNA Έδωσα την, έδωσα την κόρη μου, έδωσα την. Έδωσα το
 μωρό μου, έδωσα το. Το αγγελούδι μου έδωσα το. Την
 ψυσιήν μου έδωσα την. Δεν έχω τίποτε άλλον στον κόσμο.
 Κανένα δεν έχω στον κόσμο. Κανένα δεν αγαπώ στον
 κόσμο. (Τραγούδι).

ΕΙΚΟΝΑ 2

(Βράδυ. Η Ζήνα και ο Νίκος κάθονται στο μπαρ. Ο Κωστής χορεύει).

- ΚΩΣΤΗΣ Κούκλα μου, το μαχαζίν πόψε εν δικό μας. Αν βαρεθεί τζιαι φύει τζιαι το όργανον του νόμου....
- ΝΙΚΟΣ Το όργανον το νόμου πόψε θα σε συνοδεύσει.
- ΚΩΣΤΗΣ Γιατί είμαι τίποτε παρθένα;
- ΝΙΚΟΣ Αφού λείπει ο φίλος σου, μπορεί να φοάσαι μόνος σου. Πόψε επροδώσαν μας ούλλοι. Κάτι συμβαίνει πόψε.
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν ήρτεν το μωρόν τζι έππεσεν η δουλειά. Αν σε αφήναν κούκλα μου εσέναν υπεύθυνην, σε ένα μήνα έθεν να το κλείσεις το μαχαζί.
- ΖΗΝΑ Εστήριξα εγώ μαχαζιά, που η μορφοιά σου δεν τα είδε στον ύπνον της.
- ΚΩΣΤΗΣ Εστήριξες! Καλά το είπες.
- ΝΙΚΟΣ Λοιπόν αδέρφι, φεύκουμε;
- ΚΩΣΤΗΣ Φεύκουμε, φεύκουμε. Άτε φερ' μας τζιαι την λυπητερήν.
- ΖΗΝΑ Ήπιες μια μπίρα. Πέντε σελίνια.
- ΝΙΚΟΣ Άφησ' την που μένα. Κόψε τζιαι την δική μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Θενη γιου μαϊ φρεντ.
- ΝΙΚΟΣ Θα κλείσεις;
- ΖΗΝΑ Σε κανέναν τέταρτο.
- ΚΩΣΤΗΣ Κουτ νάιτ. (Βγαίνουν από αριστερά κι έρχονται μπροστά). Τι μεγάλη μου τιμή να με συνοδεύει έναν όργανον της τάξης. Αν εφορούσες την στολήν σου θα νομίζαν ότι με παίρνεις μέσα.
- ΝΙΚΟΣ Πε μου είσαι μεθυσμένος;
- ΚΩΣΤΗΣ Φαίνομαι μεθυσμένος;
- ΝΙΚΟΣ Για να σου πω την αλήθειαν πάντα φαίνεσαι μεθυσμένος. Για τούτο σ' ερωτώ. Τωρά είσαι μεθυσμένος;
- ΚΩΣΤΗΣ Εεε, είσαι βλάκας. Είδες πελλόν ή μεθυσμένο να το παραδέχεται;

- ΝΙΚΟΣ Κοίταξε, θέλω να σου μιλήσω.
- ΚΩΣΤΗΣ Θα μου κάμεις ερωτικήν εξομολόγησιν;
- ΝΙΚΟΣ Μεν λαλείς πελλάρες. Θέλω να σου μιλήσω σοβαρά.
- ΚΩΣΤΗΣ Ακούω.
- ΝΙΚΟΣ Θέλω να σου πω να προσέχεις τα λόγια σου. Πίνεις μια μπίραν τζαι ξερνάς τ' άντερά σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Εμέναν τα λόγια μου εν μετροημένα, κύριε.
- ΝΙΚΟΣ Αφήνεις υποψίες ότι κάπου είσαι μπλεγμένος.
- ΚΩΣΤΗΣ Εν με τον νουν σου που κάμνεις παϊρόαμι.
- ΝΙΚΟΣ Ερώτησα για σένα.
- ΚΩΣΤΗΣ Ερώτησες; Πού ερώτησες;
- ΝΙΚΟΣ Θέλεις να σου πω λεπτομέρειες; Τον ομαδάρχη σου, τα μέλη της ομάδας σου, πού βρίσκεστε;
- ΚΩΣΤΗΣ Πιστεύεις σε διαδόσεις.
- ΝΙΚΟΣ Θέλεις να σου πω;
- ΚΩΣΤΗΣ Εγώ δεν ιξέρω τίποτε.
- ΝΙΚΟΣ Ο υπαστυνόμος είπεν μου να σε παρακολουθώ.
- ΚΩΣΤΗΣ Ποιος υπαστυνόμος;
- ΝΙΚΟΣ Ο κύριος Αντρέας. Μιλάς πολλά ρε, γαμώ το κέρατο μου. Εκδηλώνεσαι.
- Εμέναν άκουσες με να λαλώ τίποτε; (Παύση).
- ΚΩΣΤΗΣ Τι σου είπε δηλαδή;
- ΝΙΚΟΣ Υποψιάζεται σε, τζιαι να 'χω λλίον τον νουν μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Μεν τον φοάσαι. Θέλει να σου κάμει τον έξυπνον. Τούτου ο νους του εν πάνω στες πουτάνες.
- ΝΙΚΟΣ Εν αστυνόμος.
- ΚΩΣΤΗΣ Ρε μεν τους φοάσαι. Φοούνται ν' ανακατωθούν.
- ΝΙΚΟΣ Εγώ όφειλα να σε προειδοποιήσω. Λοιπόν καληνύχτα. Τζι ό,τι είπαμεν μεταξύ μας.
- ΚΩΣΤΗΣ Καληνύχτα. (Ο Νίκος γυρίζει να φύγει). Αδέρφι;
- ΝΙΚΟΣ Ναι.
- ΚΩΣΤΗΣ Φχαριστώ.
- ΝΙΚΟΣ Το Θεόν που σ' έπλασεν. (Επιστρέφει στο μπαρ).

ZHNA Επήρες τον φίλον σου;
ΝΙΚΟΣ Φίλος μου! Κουφή να τον φιλήσει.
ZHNA Αλήθεια, τι τον έθελες;
ΝΙΚΟΣ Τίποτε.
ZHNA Για να τον πιάσεις που δαμαί τζιαι να φύεις κάτι τον έθελες.
ΝΙΚΟΣ Αν το 'βρεις.
ZHNA Πού να ξέρω;
ΝΙΚΟΣ Τζι εγώ ενόμιζα πως είσαι έξυπνη. Αφού δεν έφευκεν μόνος του, κάποιος έπρεπε να τον σπρώξει. Γιατί εστράφηκα πίσω μόνος μου;
ZHNA Εσύ ξέρεις.
ΝΙΚΟΣ (Παύση). Τι κάμνεις πόψε;
ZHNA Ό,τι κάμνω κάθε νύχτα.
ΝΙΚΟΣ Πού μένεις;
ZHNA Πάρα κάτω.
ΝΙΚΟΣ Είσαι μόνη σου;
ZHNA Είμαι μόνη μου.
ΝΙΚΟΣ Θέλεις παρέα;
ZHNA Εκανόνισες τα. Ήσουν τόσο σίγουρος πως θα με καταφέρεις. Τούτη εν εύκολη, εσκέφτηρες.
ΝΙΚΟΣ Κοίταξε, αν πρόκειται να μου χαλάσεις την διάθεσιν, ξέχασ' το. (Πάει να φύγει).
ZHNA Εντάξει.
ΝΙΚΟΣ Αν είσαι έτοιμη, κλείσε να φύουμε.

ΕΙΚΟΝΑ 3

(Μουσικό πέρασμα. Την άλλη μέρα το πρωί. Έρχεται ο Μανώλης. Βρίσκει το μαγαζί κλειστό. Ξεκλειδώνει και μπαίνει. Πιάνει να κάνει καφέ. Έρχεται η Άννα).

ANNA Καλημέρα.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Καλώς την. Πίνεις καφέ να σου κάμω;
 ANNA Πίνω.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Τι έχουν τ' αμμάθκια σου; Εν ολοκότσηνα.
 ANNA Τίποτε.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Να πεταχτώ ώς το φαρμακείον να σου φέρω κάτι να τους βάλεις.
 ANNA Θα μου περάσει.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Θα σου περάσει, ά. Θα σου περάσει. Σκατοπουτάνα. (Αρχίζει να τη χτυπά).
 ANNA Θα σου περάσει ά. Είσαι γυναίκα εσύ να με περιπαίζεις ρα;
 ΜΑΝΩΛΗΣ Όι μάνα μου, όι μάνα μου. Δεν έκαμα τίποτε, μάνα μου. (Την πιάνει από τον λαιμό). Πόσην ώρα να σου φωνάζω τζιαι να μεν αννοίεις; Ενόμισες είμαι περιπαίξιμο σου;
 ANNA Θα με πνίξεις, θα με πνίξεις.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Έβαλες το κλειδίν που μέσα τζι εκλειδώθηρες σκατοπουτάνα; Με ποιον ήσουν; Με ποιον ρουφκιάνον, πεζεβέγκην ήσουν;
 ANNA Με κανένα δεν ήμουν, με κανένα δεν ήμουν.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Θα σε σκοτώσω ρα. Πε μου με ποιον ήσουν, γιατί θα σε σκοτώσω. Θα σε πνίξω με τα ίδια μου τα σιέρκα.
 ANNA Με κανένα δεν ήμουν. Σ' ορκίζομαι. Με κανένα δεν ήμουν.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Ήσουν με τον ομορφονιόν τον αστυνόμο; Θα τον κανονίσω εγώ, ρα. Πε μου, ήσουν μαζίν του;
 ANNA Δεν ήμουν λαλώ σου,... δεν ήμουν μάνα μου.
 ΜΑΝΩΛΗΣ Με ποιον εκλειδώθηρες τότε; Πε μου με ποιον εκλειδώθηρες.

- ANNA Με κανέναν. Σ' ορκίζομαι. Κανένας δεν ήταν μαζί μου. Κανένα δεν έθελα να δω. Αθθυμήθηκα το μωρό μου. Είχα την έννοιαν του μωρού μου.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Πε μου, ρα. Ο μορφογιός σου το έκαμε; Πε μου την αλήθειαν να γλιτώσεις που τα σιέρκα μου.
- ANNA Έλειπες, μάνα μου, εσύ. Δκυο μήνες έλειπες στα ξένα. Είμαι πλάσμαν του Θεού.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Έσειε δκυο χρόνια περιπαίζεις με, ρα! Δεν ιξέρω αν κάμνω κοπελλούδκια. Δέκα χρόνια η γεναίκα μου με αγαστρώνεται με τζοιλιοπονά. Παίζεις με τον πόνο μου, ρα; Παίζεις με τον πόνο μου;
- ANNA Φοούμαι σε, μάνα μου, φοούμαι σε.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Όποιος φοάται δεν περιπαίζει. (Την αφήνει). Πόσες φορές εβρεθήκατε που τότε; Δεν απαντάς;
- ANNA Μόνον άμα λείπεις τον θωρό.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Τσαροκλειδι να σου βάλουν θα το σπάσεις, σκατοπουτάνα. Εφές με ποιον ήσουν;
- ANNA Μόνη μου ήμουν. Ορκίζομαι στο μωρό μου, που δεν έχω τίποτε άλλο στον κόσμο.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ορκίζεσαι στο μπαστάρτικο;
- ANNA Ορκίζομαι στο μωρό μου. (Ο Μανώλης βάζει ένα ποτό). Θα φύω που κοντά σου. Θα 'βρω αλλού δουλειάν. Λαλώ σου το να ψάξεις να 'βρεις άλλην.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ούτε που τη δουλειά θα φύεις. Ούτε εμένα θ' αφήσεις. Εγώ θα σ' αφήσω. Τζια ξέρεις πότε; Άμα σε χορτάσω, σε βαρεθώ. Πόψε θα 'ρω έσσω σου τζι αν είσαι γεναίκα μεν μου ανοίξεις.
- ANNA Άδικα θα 'ρτεις.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Θέλεις να σε κάψω μέσα φαίνεται, όπως τον ποντικόν.
- ANNA Κάψε με να ησυχάσω.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Μαζί θα φύουμεν που δαμαί, την ώραν που να κλείσουμε.
- ANNA Δε θα 'ρω μαζί σου.

- ΜΑΝΩΛΗΣ Θα το δούμε. (Ερχεται η Ζήνα). Τωρά έρχεσαι δουλειά; Πληρώνω ενοίκιον τζιαι ηλεκτρισμό δαμαί. Να μεν τα βγάλλω; Δεν είμαι κρύμα; Μόνον εσείς να βγάλλετε το μεροκάματο σας;
- ΖΗΝΑ Άρρησα λλίον να ξυπνήσω.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ηύρες κανέναν ποριψιμιόν τζι εν σ' άφηκεν να τζοιμηθείς;
- ΖΗΝΑ Οποιοσδήποτε άλλος, που σέναν εν καλλίττερος.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Αφού δεν με δοκίμασες πού ξέρεις;
- ΖΗΝΑ Ο Θεός να μεν μ' αξιώσει.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ούτε τζι εμέναν. Λοιπόν, μωρό μου, εσύ πόψε όπως είπαμε. (Φεύγει).
- ΖΗΝΑ Τι εσυμφωνήσετε με τον χιτιζιάρη;
- ΑΝΝΑ Τίποτε.
- ΖΗΝΑ Έδερε σε πάλε;
- ΑΝΝΑ Τούτη εν η τελευταία του.
- ΖΗΝΑ Χα. (Παύση). Ακόμα δεν εν δέκα τζιαι δεν αντέχεις την πυράν.
- ΑΝΝΑ Τι περιμένεις. Έχομεν Ιούλιον.
- ΚΩΣΤΗΣ Καλημέρα.
- ΖΗΝΑ Καλώς το χουβαρτόπαιδο.
- ΚΩΣΤΗΣ Εκατάλαβες κύριε, να δικιώξει τους αξιωματικούς! Ποιος είσαι συ ρε που ζητάς να φύουν οι αξιωματικοί; Εμάς ερώτησες μας, που υπηρετούμεν την πατρίδα, χωρίς ππαράν χωρίς ππούλλι. Πού να φύουν ρε τζιαι να πάσιν; Τούτη εν η πατρίδα τους. Άνοιξε μου μια μπίρα. Ενευριάσαν μας πρωίν-πρωίν σήμερα. Δεν ημπορείς ν' ανοίξεις το ράδιον τζιαι να μεν νευριάσεις. Άλλον που λλόου του δεν ακούεις. Φέρε τζιαι λλίες κούννες.
- ΖΗΝΑ Να φέρω, αγάπη μου, να σου φέρω, λεβέντη μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Μα είσαι στες ομορφκιές σου σήμερα. Πε μου, έκαμες μου τίποτε απιστίες;
- ΖΗΝΑ Εγώ, αγάπη μου, δεν έχω μμάθκια να δω άλλον που λλόου σου. Ν' ανοίξω τζι εγώ μια μπίρα;

ΚΩΣΤΗΣ Τζια να την πιούμε μέσα στα ενδότερα;
ΖΗΝΑ Άμα θέλεις.
ΚΩΣΤΗΣ Ναι αλλά σε τιμήν πάγκου.
ΖΗΝΑ Εντάξει, λεβέντη μου.
ΚΩΣΤΗΣ Μια λίρα.
ΖΗΝΑ Μα εν τίποτε αρνίν ή ρίφιν πον να παζαρέψουμεν αγάπη μου;
ΚΩΣΤΗΣ Οι καλοί λοαρχασμοί κάμνουν τους καλούς φίλους.
ΖΗΝΑ Εντάξει.
ΚΩΣΤΗΣ Μια λίρα.
ΖΗΝΑ Μια λίρα.
ΚΩΣΤΗΣ Άτε τράβα μέσα. Εκατάλαβες κύριε μου, να δικαιώσει τους αξιωματούχους ο τράουλλος!
(Μπαίνουν μέσα. Η Άννα βάζει ένα τραγούδι στο τζουκ μποξ και ανοίγει μια μπίρα).
ΒΑΣΟΣ Καλημέρα.
ANNA Καλημέρα.
ΒΑΣΟΣ Δεν ήρτεν ο Κωστής;
ANNA Εν μέσα.
ΒΑΣΟΣ Τι κάμνει;
ANNA Ξομολοάται.
ΒΑΣΟΣ (Χαμογελά). Θα μεταλάβει;
ANNA Αν φανεί άξιος! Έλα κάτσε. Τι πίνεις να σε κεράσω;
ΒΑΣΟΣ Πίνω που τη μπίρα σου. (Παύση). Έπκιασα άδειαν εχτές, διανυχτέρευσιν. Επήα σπίτι μου. Για τούτο δεν ήρτα ποδά.
ANNA Ούτ' εγώ ήρτα.
ΒΑΣΟΣ Ήσουν άρρωστη;
ANNA Δεν έθελα να δω κανέναν.
ΒΑΣΟΣ Τουλάχιστον ησύχασες.
ANNA Άμα με βάλουν μεσ' στο χώμα θα ησυχάσω.
ΒΑΣΟΣ Η μάνα μου παρακαλεί το ίδιο. Μα η μάνα μου εγέγρασε. Εν άρρωστη, υποφέρει. Εσύ είσαι νέα, όμορφη. Είσαι καλά. Τζι ούλλοι αγαπούν σε.

ANNA Να μου λείψουν έτσι αγάπες.
 ΒΑΣΟΣ Αν σ' ενοχλεί κανένας πε μου το.
 ANNA Κανένας δεν μ' ενοχλεί.
 ΒΑΣΟΣ Επήα σπίτι μου εψές.
 ANNA Είπες μου το.
 ΒΑΣΟΣ Είχα τον λόγον μου. Έπκιασα άδεια να πάω.
 ANNA Τζαι τούτον είπες μου το.
 ΒΑΣΟΣ Εμίλησα στους γέρους μου για μας. Είπα τους τα ούλλα.
 Είπα τους θα σε παντρευτώ.
 ANNA Ερώτησες μ' εμένα;
 ΒΑΣΟΣ Θα σε παντρευτώ. Θα δεις που θα σε καταφέρω.
 ANNA Είσαι σίγουρος;
 ΒΑΣΟΣ Αφού σε αγαπώ. Στο τέλος θα μ' αγαπήσεις τζι εσύ. Ναι,
 είμαι σίγουρος. Εφύλλα ούλλην την αγάπη μου για σένα.
 ANNA Διιάολε θα με καταφέρει τζαι θα μας σκοτώσουν τζια
 τους δκνο, τζια θα 'χω το κρίμαν του.
 ΒΑΣΟΣ Τι είπες;
 ANNA Θα σκοτωθώ, λαλώ, με τες αγάπες σου.
 ΖΗΝΑ (Φωνάζει). Άνναααα φέρε μια μπίρα.
 ANNA Με συγχωρείς μισό λεπτό.
 ΒΑΣΟΣ Να βάλω ένα δίσκο;
 ANNA Βάλε (Ο Βάσος βάζει δίσκο και χορεύει).
 ANNA (Ανοίγει μια μπίρα και την παίρνει μέσα. Επιστρέφει). Δε
 σε ξανάδα να χορεύεις.
 ΒΑΣΟΣ Χορεύκω.
 ANNA Άμα χορεύεις είσαι καλά.
 ΒΑΣΟΣ Έλα μαζί μου. (Η Άννα τον ακολουθεί στο χορό). Αρέσκει
 μου να σε θωρώ. (Κάθεται και τη χειροκροτεί).
 ANNA Τι σου αρέσκει δηλαδή;
 ΒΑΣΟΣ Μμμμμ... (Κουνά το κεφάλι του).
 ANNA Σήκου πάνω, ρε. Έλα κοντά μου. Κοίταξε με στ' αμμάθκια.
 Κλείσε τ' αμμάθκια σου. (Κολλά τα χείλη της πάνω στα
 δικά του. Πουθενά αλλού δεν αγγίζουν). Είσαι γλυκός, ρε.

ΒΑΣΟΣ Είμαι;
 ANNA Μέλι.
 ΒΑΣΟΣ Αρέσκω σου;
 ANNA Έτσι φαίνεται.
 ΒΑΣΟΣ Πάντως εγώ είπα σου, εμίλησα με τους γονιούς μου. Επήαν να μουρμουρήσουν, αλλά έκοψα τους το. Ή θα σε δεχτούν ή θα φύω τζι εγώ.
 ANNA Τούτη εν υστερινή δουλειά. Είπες να δοκιμάσουμε. Θέλεις;
 ΒΑΣΟΣ Ναι.
 ANNA Πόψε θέλεις;
 ΒΑΣΟΣ Ναι.
 ANNA Με το στρατόν τι γίνεται;
 ΒΑΣΟΣ Θα κανονίσω.
 ANNA Πού να πάμε;
 ΒΑΣΟΣ Σπίτι μου.
 ANNA Ο Θεός να σ' ελεήσει.
 ΒΑΣΟΣ Σπίτι σου;
 ANNA Θα μας ανακαλύφουν. Κάτι θα σκεφτούμε.
 ΒΑΣΟΣ Θα φύουμε μαζίν που δαμαί;
 ANNA Μα επέλλανες; Μεσάνυχτα ακριβώς πόθθεν να περάσω να σε πιάσω;
 ΒΑΣΟΣ Πιο πάνω που το φυλάκιον. Τζιαμαί στα παγωτά. Να σε κεράσω τζιόλας.
 ANNA Μεσάνυχτα ακριβώς.
 ΖΗΝΑ Άννα φέρε μια μπίρα.
 ANNA Μισό λεπτό.
 ΚΩΣΤΗΣ Όϊ δεσποσύνη όι. Σε παρακαλώ. (Βγαίνει μισόγυμνος). Να μεν φέρεις άλλη. Ερούφησε δκυο μπίρες τζι ακόμα τα παπούτσια δεν τα κατάφερα να της τα βγάλω. Μα ενομίσετε είμαι ο Λανίτης ή ο Ωνάσης;

ΕΙΚΟΝΑ 4

(Βράδυ. Στον πάγκο κάθονται ο Αντρέας και ο Νίκος. Πίσω από τον πάγκον η Ζήνα και η Άννα. Ο Μανώλης χορεύει, ο Κωστής χειροκροτεί).

- ΚΩΣΤΗΣ Μπράβο κύριε Μανώλη. Είσαι λεβέντης. Τι να σου το κρύψω. Δε σε υπολόγιζα. Φαίνεσαι άνθρωπος ήσυχος. Τες δουλειές σου, τες επιχειρήσεις σου, τες υπαλλήλους σου τζι ανάθεμα που να τα πάρει. Πόψε ανακάλυψα σε. Είσαι μερακλής. Του ανθρώπου, πάνω στον χορόν του, βκαίνουν ούλλα του τα μεράκια.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Τι να σου το κρύψω; Έναν εν το μεράκιμ μου. Αρέσκουν μου οι όμορφες. Για τον έρωτα διώ την ζωή μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Έσαι πλάσμα που να μεν τ' αρέσκουν οι γεναίτζες; Εσέ-ναν, κύριε Αντρέα, αρέσκουν σου;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εσέναν αρέσκουν σου;
- ΚΩΣΤΗΣ Εμείς τα σσιλλούδκια περνούμεν με ό,τι περισσέψει που τους λύκους.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Δηλαδή εκατάθεσες τα όπλα.
- ΚΩΣΤΗΣ Ελπίζουμεν μιαν ημέρα να 'ρτει τζι η σειρά μας.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Αν περιμένεις να 'ρτει η σειρά σου, θα περνάς με ό,τι περισσέψει.
- ΚΩΣΤΗΣ Τι να κάμω ο καημένος. Ας όψεται η ατυχία. Έτσι, κύριε Νίκο;
- ΝΙΚΟΣ Για ποιον πράμαμ λαλείς;
- ΚΩΣΤΗΣ Εμείς τα φτωχαδάκια παρακαλούμε ν' αλλάξει η τύχη μας.
- ΝΙΚΟΣ Όι. Εγώ δεν παρακαλώ. Άμα θέλω κάτι απλώνω το σιέρι μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Τζι άμα δεν το φτάνεις;
- ΝΙΚΟΣ Ποταβρίζομαι ως τζιαμαί που φτάνω.
- ΚΩΣΤΗΣ Άρα τζι εσύ καταθέτεις τα όπλα.
- ΝΙΚΟΣ Έσαι κανέναν που τα φτάνει ούλλα;
- ΚΩΣΤΗΣ Πε το του μάστρου σου του αστυνόμου.

- ΑΝΤΡΕΑΣ Εσέναν εν κριμα, ρε, να σ' έχουν στην πράσινη γραμμήν.
Έπρεπε να σ' έχουν σύμβουλον στο Προεδρικό.
- ΚΩΣΤΗΣ Αδικίες, αδικίες. Τι να κάμουμεν; Αλλά εκατάφερες τα τζι
άλλαξες κουβέντα. Δε μου απάντησες. Αρέσκουν σου οι
όμορφες;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Αρέσκουν μου, ρε, αρέσκουν μου. Έσειε κανέναν πον τ'
αρέσκουν;
- ΚΩΣΤΗΣ Η δεσποσύνη Ζήνα αρέσκει σου;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Αρέσκει μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Η Άννα;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τζι η Άννα αρέσκει μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Ποια σου αρέσκει παραπάνω;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Το ίδιον τζι οι δκυο.
- ΚΩΣΤΗΣ Δεν γίνεται. Τα παιδικιά σου πον παιδικιά σου τζαι πάλε
ξεχωρίζεις τα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τούτες δεν τες ξεχωρίζω.
- ΚΩΣΤΗΣ Εμέναν αρέσκει μου η Ζήνα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Γούστο σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Εεε πε μας, σιόρ, τι βάλλεις πάνω-πάνω;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Για την ακρίβειαν την οικογένεια μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Αααα είσαι παντρεμένος!
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι είμαι, ρε καρραγκιόζη. Ενοχλεί σε;
- ΚΩΣΤΗΣ Όι κύριε. Γιατί να μ' ενοχλήσει. Τη γεναίκα σου να ενο-
χλήσει.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Γιατί να την ενοχλήσει δηλαδή;
- ΚΩΣΤΗΣ Σωστά. Γιατί να την ενοχλήσει. Αφού δεν την ενοχλεί, γιατί
να την ενοχλήσει.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Άννα γέμωσ' το ποτήρι μου, ν' αλλάξουμεν κουβένταν. (Η
Άννα βλέπει το ρολόι της).
- ΚΩΣΤΗΣ Εσέναν τη γεναίκα σου ενοχλεί την κύριε Μανώλη;
- ΜΑΝΩΛΗΣ Πόθθεν να την ενοχλήσει;
- ΚΩΣΤΗΣ Σωστά, πόθθεν να την ενοχλήσει; Συγνώμη δηλαδή, λόγω
επαγγέλματος...

- ΜΑΝΩΛΗΣ Για ποιον επάγγελμα λαλείς;
 ΚΩΣΤΗΣ Κοίταξε, υπάρχουν ορισμένα επαγγέλματα που ζηλεύει η γυναίκα. Είναι ζηλευτά. Καταλαβαίνεις.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Εγώ δεν ιξέρω έτσι επάγγελμα.
 ΑΝΝΑ Εσύ, άμα αποστρατευτείς, τι επάγγελμα θα κάμεις;
 ΚΩΣΤΗΣ Κάτι θα βρεθεί τζιαι για μας. Μάλλον θα αποταθώ για αστυνομικός.
 Φαΐν τζιαι καθήσι.
- ΖΗΝΑ Για να σε πιάσουν αστυνομικόν πρέπει να 'σαι ψηλός.
 (Η Άννα μπαίνει μέσα).
 ΚΩΣΤΗΣ Άμα έσεις τα μέσα, δεσποσύνη, νάνος να 'σαι πιάνουν σε, όι εμένα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εσύ έσεις τα μέσα;
 ΚΩΣΤΗΣ Πού ξέρεις. Αλλάζουν οι καταστάσεις. Αύριο μπορεί να διοριστεί Υπουργός ένας θκειος μου, ανιψιός μου, κουμπάρος μου, φίλος μου.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Φαίνεται είσαι που σόιν.
 ΚΩΣΤΗΣ Έσει κανένα στην Κύπρον που σόιν; Ο Μακάριος πριν να πάει στο μοναστήριν έβοσσιεν αίγες.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τζείνος εν Μακάριος.
 ΚΩΣΤΗΣ Τζι εγώ είμαι Κωστής. Ο καθένας με την χάρην του.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Πού εκαταντήσαμε! Να συζητούμε με τα κοπελλούδκια.
 ΚΩΣΤΗΣ Τα κοπελλούδκια να υπολογίζεις.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Θα ακολουθήσω τη συμβουλή σου.
- ΖΗΝΑ Πόψε έχασες τον φίλο σου τζι επολλολόησες. Αλήθεια πού τον άφησες;
 ΚΩΣΤΗΣ Εζήτησε διανυχτέρευσιν. Θα πάει έσσω του. Τι ώρα είναι;
 ΝΙΚΟΣ Κοντεύκει μεσάνυχτα. Δεν εν ώρα σου τζι εσένα;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Το στρατόν έχουν τον για τουρισμόν.
 ΚΩΣΤΗΣ Εγώ δεν πληρώνομαι. Εσύ πληρώνεσαι.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Τι θέλεις να πεις;
 ΚΩΣΤΗΣ Τζείνον που κατάλαβες.
 ΝΙΚΟΣ Δωσ' του χωρκάτη θάρρος.

ΚΩΣΤΗΣ Συγγνώμη, ρε φίλε, αλλά γιατί βλαστάς τζιαμαί που δεν σε σπέρνουν;

ΝΙΚΟΣ Γιατί θέλω το καλό σου.

ΚΩΣΤΗΣ Μεν ανησυχείς, αδέρφι. Ξέρω το καλό μου.

ΜΑΝΩΛΗΣ Εσύ, για να μιλάς έτσι, θα 'σιεις πλάτες.

ΚΩΣΤΗΣ Για να μιλήσεις χρειάζεσαι πλάτες, ρε φίλε;

ΜΑΝΩΛΗΣ Άννα, Άννα.

ΖΗΝΑ Έφυνεν η Άννα.

ΜΑΝΩΛΗΣ Έφυνεν! Πού επήεν τζι έφυνεν;

ΖΗΝΑ Δεν σου το είπεν πως θα 'φυνεν γλήγορα;

ΜΑΝΩΛΗΣ Γιατί εσέναν είπε σου το;

ΖΗΝΑ Ενόμισα πως το 'ξερες.

ΜΑΝΩΛΗΣ Πού επήε δηλαδή;

ΖΗΝΑ Μακάρι να 'ξερα.

ΜΑΝΩΛΗΣ Μα εκάμετε το τέλια πουρδέλλον δαμέσα; Όποτε θέλετε έρχεστε, όποτε θέλετε φεύκετε;

ΑΝΤΡΕΑΣ Εντάξει ρε Μανώλη. Μπορεί να 'σιει δουλειάν η κοπέλα.

ΜΑΝΩΛΗΣ Άλλην δουλειάν που τούτην που την πιερώνας;

ΚΩΣΤΗΣ Συγγνώμη δηλαδή, αλλά πιερώνας την για ούλλον το κοστετράωρο;

ΝΙΚΟΣ Μπορεί σιόρ κάτι να 'τυχεν της κοπέλας.

ΜΑΝΩΛΗΣ Γιατί να μεν μου το πει! Ρε Ζήνα, αν ιξέρεις πού επήεν, πε μου το. Για να μεν γυρίζω δηλαδή.

ΖΗΝΑ Δεν ιξέρω.

ΜΑΝΩΛΗΣ Στο τέλος θα την εύρω. Να το ξέρεις.

ΖΗΝΑ Σ' ορκίζομαι. Δεν μου είπεν τίποτε.

ΜΑΝΩΛΗΣ Καλάαααα. (Πάει να φύγει).

ΑΝΤΡΕΑΣ Μανώλη.

ΜΑΝΩΛΗΣ Ναι.

ΑΝΤΡΕΑΣ Κοίτα, δεν θέλω να επεμβαίνω στες δουλειές σου αλλάαααα!...

ΜΑΝΩΛΗΣ Αλλά επεμβαίνεις.

- ΑΝΤΡΕΑΣ Η κοπέλα μπορεί ναν' υπάλληλος σου, αλλά δικαιούται νά 'σει τα προσωπικά της
- ΜΑΝΩΛΗΣ Εσέναν τι σ' ενδιαφέρει; Εν κόρη σου ή αρφή σου;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν εν ανάγκη ναν' αρφή μου για να ενδιαφερωτό.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Εν κάφκα σου;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όταν υποψιαστώ ότι ο οιοσδήποτε κινδυνεύει, διά μου το δικαίωμα ο νόμος.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Γαμώ τον νόμον σου. Μιλάς εσύ για νόμο, που δεν άφησες νόμο που να μεν τον παραβιάσεις.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Σε προειδοποιώ.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Με προειδοποιείς! Τίποτε δεν ημπορείς να μου κάμεις. Έχω σε δημμένον σιέρκα-πόδκια.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Θα σου το πω διαφορετικά. Δεν σε προειδοποιεί ο αστυνομικός. Σε προειδοποιώ εγώ, ο Αντρέας.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Όστε έχουμεν τζαι παλλικαρκές!
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είπες πως παραβαίνω τον νόμον. Ε λοιπόν, αν τον παραβώ ακόμα μιαν φοράν, δεν έχω τίποτε να χάσω. Πρόσεχε τι πας να κάμεις.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Εσύ να προσέχεις. Γιατί εγώ ξέρω τζιαί κάμνω τες δουλειές μου χωρίς να φαίνομαι.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εγώ ό,τι είχα να πω, είπα το.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Τζι εγώ το ίδιο. (Φεύγει).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ζήνα βάλε κανέναν δίσκον τζιαί γέμωσ' τα ποτήρκα μας.
- ΚΩΣΤΗΣ Κύριε αστυνόμω μου, πόψε βιάλλω σου το καπέλλω.

ΕΙΚΟΝΑ 5

(Πρωί. Η Ζήνα καθαρίζει ένα φρούτο με ένα μαχαίρι).

- ΒΑΣΟΣ Καλημέρα.
ΖΗΝΑ Καλώς τον.
ΒΑΣΟΣ Δεν ήρτεν η Άννα;
ΖΗΝΑ Η Άννα λεβέντη μου έσει τρεις μέρες να φανεί. Σήμερα λαλούμε να δώσουμε την υπόθεση στην αστυνομίαν.
ΒΑΣΟΣ Ήμασταν μαζί.
ΖΗΝΑ Ήσασταν μαζί;
ΒΑΣΟΣ Ναι.
ΖΗΝΑ Μεν με περιπαίζεις.
ΒΑΣΟΣ Ήμασταν μαζί.
ΖΗΝΑ Πού ήσασταν, για να 'χουμε καλό ρώτημα;
ΒΑΣΟΣ Στο σπίτι της γιαγιάς μου στο χωρικό.
ΖΗΝΑ Η γιαγιά σου εκράταν το τζιερί;
ΒΑΣΟΣ Η γιαγιά μου τζι ο παππούς μου εν πεθαμμένοι. Μόνον το σπίτι στέκει.
ΖΗΝΑ Κοίτα κύριε μου, καμιάν φοράν δεν τους υπολογίζεις. (Αφήνει το μαχαίρι στον πάγκο).
ΒΑΣΟΣ Θα παντρευτούμε ξέρεις. Είπαμε να βρεθούμε σήμερα δαμαί. Να πιάσει τα πράματα της τζιαι να φύει. Θα την πάρω να μεινίσκει έσσω μου.
Άμα αποστρατευτώ θα παντρευτούμεν τζιαι θα μεινίσκουμεν μόνοι μας.
ΖΗΝΑ Εδέχτηκεν η Άννα να σε παντρευτεί;
ΒΑΣΟΣ Τι σου λαλώ τόσην ώραν; Ήταν δική της ιδέα να πάμε να μείνουμε μόνοι μας, να κάμουμε δοκιμή. Φαίνεται, άρεσα της.
ΖΗΝΑ Εσέναν άρεσε σου;
ΒΑΣΟΣ Βάλε μια μπίρα.
ΖΗΝΑ Δεν εν πρωί; (Παύση). Τζιαι τι ώρα σου είπεν ότι θα 'ρτει;
ΒΑΣΟΣ Εν ώρα της.

- ZHNA Γιατί δεν ήρτετε μαζί;
- ΒΑΣΟΣ Καλλίπτερα, είπε, να μεν κυκλοφορούμε μαζί προς το παρόν.
- ZHNA Πάλε καλά που έσαι τα λογικά της. Γιατί, τι να σου το κρύψω, ενόμισα πως τα 'χασεν.
- ANNA Καλημέρα.
- ZHNA Καλώς την κυρία. Έτσι κάμνουν; Φεύκουν χωρίς να πουν τίποτε;
- ANNA Λυπούμαι. Δεν εγίνετον αλλιώς. Ξέρεις το.
- ZHNA Εν σωστά που λαλεί τούτος; Επήρετέ το απόφαση;
- ANNA Ναι.
- ZHNA Εσκέφτηκες τι πας να κάμεις; Θα σας κάμουν την ζωήν μαύρη.
- ANNA Ελπίζω να τα καταφέρουμε.
- ZHNA Τωρά δεν φοάστε, που βρίσκεστε δαμαί;
- ANNA Έζησα τέσσερα χρόνια δαμέσα. Έχω πράματα δικά μου. Ήρτα να τα πάρω. Δικαιούμαι τα.
- ZHNA Κάμνετε γλήγορα τζι ο Θεός να βοηθήσει. (Η Άννα ξεκρεμάζει φωτογραφίες από τον τοίχο. Τη βοηθά ο Βάσος). Πού θα πάεις να μείνεις τωρά; Τούτος θέλει ένα χρόνο ν' αποστρατευτεί.
- ΒΑΣΟΣ Θα πάει σπίτι μου.
- ZHNA Θα τη δυσκολέψουν οι γονιοί σου.
- ANNA Κάπου θα βολευτώ. Έχουν ένα σπίτι στο χωρκό.
- ZHNA Τζιαι το μωρό σου;
- ANNA Θα 'ρκομαι να το θωρώ. Όσπου να το πιάσω για πάντα.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ό,τι κατέβασες, ξανακρέμασ' το, όπως ήταν.
- ANNA Δεν εκατέβασα τίποτε ξένο.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ό,τι υπάρχει δαμέσα εν περιουσία του μαχαζιού.
- ANNA Έχω πράματα δικά μου.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Τζι εσύ είσαι περιουσία του μαχαζιού.
- ΒΑΣΟΣ Η Άννα θα φύει κύριε. Θα τη σταματήσω που την δουλειάν. Θα παντρευτούμε, ξέρεις.

- ΜΑΝΩΛΗΣ Θα παντρευτείτε!
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Όστε θα παντρευτείτε!
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ξέρεις γιατί θέλει να σε παντρευτεί; Γιατί είσαι βλάκας, ηλίθιος.
Για να μπορεί να γυρίζει ελεύθερα μ' όποιον θέλει.
- ANNA Αγαπώ τον.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Κρέμμασ' τη φωτογραφίαν τζιαμαί που ήταν.
- ANNA Αγαπώ τον, όπως δεν αγάπησα τίποτε στη ζωή μου.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Κρέμμασ' την φωτογραφίαν.
- ANNA Σήμερα φεύκω που δαμέσα.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Ξέρεις είναι πελλός είμαι. Κρέμμασ' την φωτογραφίαν.
- ANNA Σήμερα, είτε ζωντανή είτε νεκρή, φεύκω που δαμέσα.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Άκουσες τι σου είπα;
- ΒΑΣΟΣ Άφησ' την να κάμει ό,τι θέλει, κύριε.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Κρέμμασ' την φωτογραφίαν, είπα σου.
- ΒΑΣΟΣ (Μπαίνει ανάμεσα τους). Άφησ' την ήσυχη, λαλώ σου.
- ΜΑΝΩΛΗΣ (Τον σπρώχνει και την πιάνει από τα μαλλιά). Είσαι γεναίκα εσύ να περιπαίζεις, ρα; Τρεις ημέρες δεν άφησα γωνιά της Κύπρου αγύριστη να σ' έβρω. Ενόμισες θα χαθείς που τον κόσμο; Ενόμισες δε θα σ' έβρω, σκατοπουτάνα; Μεν δοκιμάσεις, είπα σου, να με προδώσεις. Δεν σηκώνω εγώ την προδοσία. Σκατοπουτάνα.
(Ο Βάσος συνέρχεται από το πέσιμο. Αρπάζει το μαχαίρι από τον πάγκο).
- ΖΗΝΑ Βάσο, Βάσο σταμάτα. Σταμάτα. Θα 'βρεις τον πελά σου ρε Βάσο.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Έλα μωρό μου, έλα βυζανιάρικο μου. Δοκίμασε ν' απλώσεις το ξερό σου.
- ΒΑΣΟΣ Είπα σου να την αφήσεις ήσυχη.
- ΜΑΝΩΛΗΣ Είσαι μάρτυρας εσύ. Δοκιμάζει να με μασσιαρώσει. Έλα μωρό μου. Έλα βυζανιάρικο μου.

-
- ANNA Άφησ' τον, Βάσο μου. Άφησ' τον. Κάμνω καλά εγώ μαζίν του.
- ΒΑΣΟΣ Είπα σου να μεν δοκιμάσεις να τη χτυπήσεις.
(Ο Βάσος σηκώνει το μαχαίρι. Ο Μανώλης αρπάζει το χέρι του. Το στρίβει. Πέφτει το μαχαίρι. Το πιάνει ο Μανώλης και το σηκώνει. Οι κοπέλες ουρλιάζουν).
- ANNA Βάσο μου, Βάσο μου, Βάσο μου...
- ZHNA Μανώλη, σταμάτα ρε Μανώλη. Θα 'βρεις τον πελά σου, ρε Μανώλη. Άφησ' τον να φύει, ρε Μανώλη. Άφησ' τον, ρε Μανώλη.
(Ο Μανώλης σηκώνει το μαχαίρι πάνω από τον Βάσον που κείτεται χάμω. Στην πόρτα στέκει ο Αντρέας με το πιστόλι προτεταμένο. Πυροβολεί κι ο Μανώλης πέφτει νεκρός).

ΕΙΚΟΝΑ 6

(Την άλλη μέρα το πρωί. Η Ζήνα σφουγγαρίζει τα αίματα).

- ZHNA Επήραν μας ούλλους μέσα. Εμέναν αφήσαν με. Τους άλλους εκρατήσαν τους.
- ΝΙΚΟΣ Τι θα του κάμουσιν λαλείς;
- ZHNA Τίποτε. Τι θα του κάμουν!
- ΝΙΚΟΣ Εσκότωσεν άνθρωπο.
- ZHNA Αν δεν τον εσκότωνε, θα σκότωννεν τζείνος τον άλλον.
- ΝΙΚΟΣ Μα είσαι σίουρη;
- ZHNA Τι σημαίνει είμαι σίουρη; Είδα με τ' αμμάδκια μου.
- ΝΙΚΟΣ Τζαι θα πάεις να μαρτυρήσεις;
- ZHNA Έδωκα τζιόλας κατάθεση στην αστυνομία.
- ΝΙΚΟΣ Πώς ακριβώς εγίνηκε;
- ZHNA Οουου εβαρέθηκα να τα λαλώ. Αύριο θα τα γράψουν οι εφημερίδες.
- ΝΙΚΟΣ Δε φαίνεσαι να πενθείς τον μάστρον σου.
- ZHNA Να τον πενθώ!
- ΝΙΚΟΣ Τουλάχιστον, ας επερίμενες να στεγνώσει το γαίμαν του, τζι ύστερα ν' ανοίξεις.
- ZHNA Το γαίμαν που σιονώστηκεν δαμέσα δεν εν δικόν του. Εν το γαίμα μου.
Που μου ρουφούσεν τόσα χρόνια.
- ΝΙΚΟΣ Χαράς το μίσος που τον έσεις!
- ZHNA Πόσα χρόνια να το κρατώ μέσα μου!
- ΝΙΚΟΣ Την δουλειάν τωρά ποιος θα την πκιάσει;
- ZHNA Εγώ θα την πιάσω. Το μαχαζίν εν με ενοίκιον. Όπως επή-
αινεν του λόγου του τζι επκιέρωνεν το ενοίκιον, έτσι θα πααίννω τζι εγώ.
- ΝΙΚΟΣ Ώσπου να 'βρεις άλλον να σου τα τρώει.
- ZHNA Δεν με ξέρεις καλά.
- ΝΙΚΟΣ Ούλλες τα ίδια λαλείτε, μα πάντα κάποιος βρίσκεται στο τέλος.

- Αν δεν έβρει ο ένας το κουμπί σας, θα το 'βρει ο άλλος.
Πάτρωνους η χώρα εν γεμάτη.
- ZHNA Ξέρω το. Λαλείς να μεν το ξέρω; Έσκει τζαι που τη φάραν
τη δική σας. Εν η ιστορία που λαλεί βάλλουν τους αλου-
πούς να φυλάουν τες όρνιθες.
- ΝΙΚΟΣ Εν για τον κύριον Αντρέαν που λαλείς;
ZHNA Όι. Τούτος δεν εν που τους πάτρωνους. Τούτος εν που τους
ερωτιάρηδες. Εν που το είδος το δικό σου. Εσύ φυσικά, αν
κάμεις τζαιρόν δαμέσα, μάλλον θα εξελιχθείς. Έσκει τον
σπόρον μέσα σου.
- ΝΙΚΟΣ Έλα έλα πε μου, το μωρόν εν δικόν του;
ZHNA Όπως το άκουσες εσύ, άκουσα το τζι εγώ. Δεν ήμουν τζι
ομπρός να θωρώ.
- ΝΙΚΟΣ Τούτα ούλλα τωρά θα βκουν εις την φόραν.
ZHNA Όποιος κάμνει φιλενάδες ούλλα να τα περιμένει.
ΚΩΣΤΗΣ (Μπαίνει τρεχτός). Ρεεεε μα δεν ακούσετε τίποτε; Τζιομά-
στε;
- ΝΙΚΟΣ Καλημέρα τζι έφεξεν.
ΚΩΣΤΗΣ Δεν λαλώ για τον φόνον. Άνοιξε το ράδιο.
ΝΙΚΟΣ Τι έγινε;
ΚΩΣΤΗΣ Άνοιξε το ράδιο, λαλώ σου. (Η Ζήνα το ανοίγει. Παίζει
εμβατήρια).
- ΝΙΚΟΣ Επιτέλους. Εγίνηκεεεε.
ΚΩΣΤΗΣ Εγίνηκεεεε. Χριστός ανέστη, αδέρφι. Χριστός ανέστη,
κούκλα μουουουου.
- ZHNA Σιώπα ρε ν' ακούσουμεν.
ΡΑΔΙΟ Προσοχή, προσοχή. Η Εθνική φρουρά επενέβη σήμεραν και
με αναίμακτον επανάστασιν κατέλαβε την εξουσίαν, διά να
σταματήσει τον αδελφοκτόνον σπαραγμόν. Όλοι οι έφε-
δροι αξιωματικοί, υπάξιωματικοί και οπλίται καλούνται
πάραντα να παρουσιασθώσιν εις τας μονάδας των. (Εμβα-
τήριο).
- ΝΙΚΟΣ Άκουσες είνταν που λαλεί; Γλήγορα στη μονάδα σου.

- ΚΩΣΤΗΣ Δεν εν για μέναν που το λαλεί. Εγώ είμαι στην πράσινη γραμμή.
Τωρά εν ποδά που γίνεται το ματζιελιόν. Δεν εν ποδά.
- ZHNA Σε καμιάν εβτομάδαν άκου το τζιαι ποδά.
- ΚΩΣΤΗΣ Πόθθεν ακούεις τούτες τες πελλάρες; Τζι εγώ ενόμιζα πως είσαι δική μας.
- ZHNA Να κλείσουμεν τ' αφκιά μας να μεν ακούουμεν;
- ΚΩΣΤΗΣ Όσοι τα διαδίδουν τούτα είναι πουλημένοι πεμπτοφαλαγγίτες, προδότες. Κανένας κίνδυνος δεν υπάρχει. Ό,τι έγινε, έγινε σε συνεννόηση με τους συμμάχους μας.
- ZHNA Ναι, μα οι σύμμαχοι μας εν τζιαι σύμμαχοι τους, αν δεν το ξέρεις.
- ΚΩΣΤΗΣ Ρε, μεν ανησυχείτε καθόλου, λαλώ σας.
- ΝΙΚΟΣ Άτε ρε τέλειωνε. Πήαινε στην μονάδα σου, να μεν εύρεις τον πελά σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Εντάξει αδέρφι μου, εντάξει φιλούι μου. (Δυναμώνει το ράδιο). Παναγία μου, είντα εμβατήρια, Παναγία μου είντα τραούδκια. Πόσον τζαιρόν έσειε ν' ακούσουμεν έτσι πράματα. Ακόμα λλίον να μας κάμουν να ξιχάσουμεν την καταγωγή μας, την γενιάν μας. (Έρχεται ο Βάσος με την Άννα). Καλώς τα κοπέλλια. Εξαπολύσαν σας;
- ΒΑΣΟΣ Ναι.
- ΚΩΣΤΗΣ Ίσια τωρά, που λάλουν να 'ρω να σας φέρω τσιάρα.
Ακούσετε τι εγίνην;
- ΒΑΣΟΣ Πραξικόπημα.
- ΚΩΣΤΗΣ Άτε αδέρφιν ξεκίνα να πάμε στο φυλάκιο μας, γιατί θα 'βρουμεν τον πελάν μας.
- ΒΑΣΟΣ Άτε γεια σου. Μόλις περάσει τούτον το κακόν θα 'ρω να σ' έβρω. Μεν μαραζώνεις. Αν θέλεις τίποτε, τηλεφώνα του αρφού μου. Το τηλέφωνον έδωκα σου το.
- ANNA (Τον αγκαλιάζει και τον φιλά). Να προσέχεις.
- ΒΑΣΟΣ Μεν ανησυχείς.
- ΚΩΣΤΗΣ Άτε μάνα μου. Κανούν τα σαλιαρίσματα
(Αρπάζει τον Βάσον από το χέρι, τον τραβά και φεύγουν).

ΕΙΚΟΝΑ 7

(Σκοτάδι. Ήχοι μάχης. Σειρήνες, αεροπλάνα, πολυβόλα).

- ΡΑΔΙΟ (Μαζί με τους ήχους). Έκτακτον πολεμικόν ανακοινωθέν. Ανακοινούται ότι την πρωίαν της σήμερον, Τουρκικά αεροπλάνα, άνευ προειδοποιήσεως, υπούλως και ανάνδρωσ, προσέβαλον το σταθμό Ραντάρ, εβομβάρδισαν το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ και έριψαν εντός του Τουρκοκυπριακού θύλακος Λευκωσίας-Αγύρτας μικράν δύναμιν αλεξιπτωτιστών. Αι ελληνικάί κυπριακαί δυνάμεις αντιμετωπίζουν μετά γενναιότητος και πρωτοφανούς ενθουσιασμού την απρόκλητον επίθεσιν του τουρκικού σωβινισμού. (Ανάβουν τα φώτα).
- ZHNA Ξανασκέφτου το. Πού θα πάεις. Δεν εν εύκολον να συνηθίσεις άλλην ζωήν. Τζείνος που σ' εβανάνιζεν έφυνεν που τον κόσμον. Έμαθες τωρά. Ξέρεις να προσέχεις.
- ANNA (Φορά μαύρα). Έφυνεν ο ένας, έφυνεν τζι ο άλλος. Έφυνεν το βάσανον μου, έφυνεν τζι η ζωή μου. Φαίνεται εξήλευκεν. Έθελεν να τον πάρει μαζίν του. Δεν εγυρίσαν οι οχτώ τζι επήρην τον. Γιατί να μεν μ' αφήσουν να τον δω. Έθελα να τον δώ. Να τον ποσιαιρετήσω.
- ZHNA Είδες τον μεσ' στο φέρετρον. Άλλοι δεν τους είδαν καθόλου. Ούτε νεκρούς, ούτε ζωντανούς.
- ANNA Έθελα να δω το πρόσωπον του άλλη μια φορά. Δεν έσειε πρόσωπον, είπαν μου. Το πολυβόλον έκαμεν την δουλειάν του. Τίποτε δεν άφησε να δω. Ήταν αέρας δροσερός που πέρασεν μέσα στην κάψαν της ζωής μου. Τρεις ημέρες μόνον εφύσησεν μεσ' στο καμίνιν της ζωής μου. Τες μέρες που μου χάρισεν. Τωρά πάει, έσβησεν. Δεν θα ξαναφυθήσει. Επήραν τη ζωήν τζιαι την ανάσα μου. Τι τα θέλαμεν τούτα ούλλα. Γιατί να μας τα κάμουν τούτα ούλλα. Ποιοι μας τα 'κάμαν;

- ZHNA Όπκοιοι τζι αν ένει εσχεδιάσαν τα καλά. Εκάμασιν περιπατον. Επιάσαν ό,τι εθέλαν να πιάσουν τζιαι μέσα στη Λήδρας δεν επροχωρήσαν ούτε μέτρον. Σύμφωνα με το σχέδιον. Η πράσινη γραμμή, πράσινη γραμμή!
- ΝΙΚΟΣ Καλημέρα. Όστε αποφάσισης το δεσποσύνη;
- ANNA Ναι.
- ΝΙΚΟΣ Θα πάεις στο χωρκό σου;
- ANNA Ναι.
- ΝΙΚΟΣ Το μωρό σου;
- ANNA Θα μου το δώσουν πίσω. Εκανόνισα τα.
- ZHNA Οι γονιοί σου;
- ANNA Αν δεν με βάλουν έσσω, θα μεινίσκω π' όξω στο κατώφλιν τους.
- ZHNA Έλα μάνα μου, να μεινίσκουμε μαζί. Δεν θα 'βρεις καλλίτερα που κοντά μου.
- ANNA Επήρα την απόφασιν μου.
- ZHNA Τι θα κάμνεις μέσα στο χωρκόν;
- ANNA Ό,τι κάμνει τόσος κόσμος. Θα μεγαλώσω την κόρη μου. Θα την μάθω να προσέχει.
- ZHNA (Κλάξον). Άκου το ταξί σου.
- ANNA Ναι. Άτε γεια σας. Θα 'ρκομαι να σε θωρώ. (Αγκαλιάζονται).
- ZHNA Στο καλόν, Άννα μου, στο καλό. Δεν επέρασεν άλλη που δαμέσα σαν εσένα.
- ANNA Μεν κλαίεις, θα 'ρκομαι να σε θωρώ άμα κατεβαίνω στην πόλη.
- ZHNA Να 'ρκεσαι.
- ANNA Τζι εσύ να 'ρκεσαι όποτε θέλεις. (Κλάξον).
- ΝΙΚΟΣ Άτε δεσποσύνη. Έλα να σου πάρω την βαλίτσα σου.
- ANNA Παίρνω την.
- ΝΙΚΟΣ (Πιάνει την βαλίτσα). Προχώρα, προχώρα ακατάδεκτη.
- ANNA Γεια σας.

ZHNA

Γεια σου μωρό μου. (Φεύγουν και μπαίνει ο πρώτος στρατιώτης).

Χόσκελτιν. Εδώκαν σας άδεια μάνι μάνι; Που δαμαί τζαι να πάει θα πιάνετε συχνά. Ό,τι ήταν να γινεί εγίνηκεν. Που το κακό δεν γίνεται σιειρόττερον.

(Ο στρατιώτης βάζει το πρώτο τραγούδι και χορεύει. Μπαίνουν ο Νίκος με τον Κωστή. Παραγγέλλουν μπίρα. Κάθονται στον πάγκο και πίνουν).

